

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.2.2013
COM(2013) 71 final

2013/0045 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της φορολόγησης των
χρηματοπιστωτικών συναλλαγών**

{SWD(2013) 28 final}

{SWD(2013) 29 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Γενικό πλαίσιο και ιστορικό

Η πρόσφατη παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση είχε σοβαρές επιπτώσεις στις οικονομίες μας και στα δημόσια οικονομικά. Ο χρηματοπιστωτικός τομέας διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην πρόκληση της οικονομικής κρίσης, ενώ οι κυβερνήσεις, και οι ευρωπαίοι πολίτες γενικότερα, επιβαρύνθηκαν με το κόστος της. Υπάρχει ευρεία συναίνεση στην Ευρώπη και διεθνώς ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας θα πρέπει να συνεισφέρει με δικαιότερο τρόπο, δεδομένου του κόστους αντιμετώπισης της κρίσης και της τρέχουσας υποφορολόγησης του τομέα. Αρκετά κράτη μέλη της ΕΕ έχουν ήδη λάβει αποκλίνοντα μέτρα στον τομέα της φορολόγησης του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Για τον λόγο αυτόν, στις 28 Σεπτεμβρίου 2011 η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για ένα κοινό σύστημα φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ) και για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/7/ΕΚ¹. Η νομική βάση για την πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου ήταν το άρθρο 113 της ΣΛΕΕ, καθώς οι προτεινόμενες διατάξεις αποσκοπούν στην εναρμόνιση της νομοθεσίας που αφορά τη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών στον βαθμό που είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σχετικά με τις συναλλαγές σε χρηματοπιστωτικά μέσα και για να αποφευχθεί η στρέβλωση του ανταγωνισμού. Η νομική βάση προβλέπει ομοφωνία στο Συμβούλιο σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία, αφού πρώτα ζητηθεί η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Οι κύριοι στόχοι της εν λόγω πρότασης ήταν οι εξής:

- εναρμόνιση των νομοθεσιών σχετικά με την έμμεση φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, η οποία είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά τις συναλλαγές σε χρηματοπιστωτικά μέσα και για την αποφυγή της στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ των χρηματοπιστωτικών μέσων, των οικονομικών φορέων και των αγορών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και, ταυτόχρονα,
- διασφάλιση ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα συνεισφέρουν κατά τρόπο δίκαιο και ουσιαστικό στην κάλυψη του κόστους της πρόσφατης κρίσης και στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού με άλλους τομείς από την άποψη της φορολόγησης², και
- δημιουργία των κατάλληλων αντικινήτρων για συναλλαγές οι οποίες δεν βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, συμπληρώνοντας με τον τρόπο αυτό τα κανονιστικά μέτρα που στοχεύουν στην αποφυγή μελλοντικών κρίσεων.

¹ COM(2011) 594 τελικό.

² Τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα επωφελήθηκαν σε μεγάλο βαθμό, έμμεσα ή άμεσα, από τα μέτρα διάσωσης και εγγύησης που (προ)χρηματοδοτήθηκαν από τους ευρωπαίους φορολογούμενους κατά το διάστημα 2008-2012. Οι ενέργειες αυτές, σε συνδυασμό με την περιορισμένη οικονομική δραστηριότητα που προκάλεσε η εξάπλωση της αβεβαιότητας σχετικά με τη σταθερότητα του οικονομικού και του χρηματοπιστωτικού συστήματος συνολικά επιδείνωσε τις δημόσιες οικονομικές ισορροπίες σε ολόκληρη την Ευρώπη κατά ποσοστό άνω του 20% του ΑΕγχΠ. Επίσης, οι περισσότερες χρηματοπιστωτικές και ασφαλιστικές υπηρεσίες εξαιρούνται από τον ΦΠΑ.

Δεδομένης της εξαιρετικά υψηλής κινητικότητας των περισσότερων από τις συναλλαγές που ενδέχεται να φορολογηθούν, ήταν και εξακολουθεί να είναι σημαντικό να αποφεύγονται στρεβλώσεις οι οποίες προκαλούνται από τους φορολογικούς κανόνες που σχεδιάζονται από τα κράτη μέλη όταν ενεργούν μονομερώς. Πράγματι, μόνον μέσω της ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να αποφευχθεί ο κατακερματισμός των χρηματοπιστωτικών αγορών στις διάφορες δραστηριότητες και διασυνοριακά, καθώς και μεταξύ των προϊόντων και των φορέων, και μπορούν να διασφαλιστούν η ισότιμη μεταχείριση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην ΕΕ και, ως εκ τούτου, τελικώς, η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η ανάπτυξη ενός κοινού συστήματος φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών στην ΕΕ μειώνει τον κίνδυνο στρέβλωσης των αγορών μέσω της γεωγραφικής μεταγκατάστασης δραστηριοτήτων για φορολογικούς λόγους. Επιπλέον, το εν λόγω κοινό σύστημα δύναται επίσης να διασφαλίσει φορολογική ουδετερότητα μέσω ευρείας εναρμόνισης, ώστε να καλυφθούν κυρίως προϊόντα όπως τα παράγωγα, φορείς και αγορές που μετατοπίζονται με ευκολία, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο και στον περιορισμό της διπλής φορολόγησης ή της διπλής μη φορολόγησης.

Για τον λόγο αυτόν, στην πρόταση προβλεπόταν η εναρμόνιση των φόρων των κρατών μελών επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών με στόχο να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς και, κατά συνέπεια, να καθοριστούν τα βασικά χαρακτηριστικά ενός κοινού συστήματος ΦΧΣ ευρείας βάσης για ολόκληρη την ΕΕ.

Στο διάστημα που ακολούθησε μετά την υποβολή της αρχικής πρότασης της Επιτροπής, η ανάγκη εναρμόνισης καταδείχθηκε περαιτέρω από τις εξελίξεις που σημειώθηκαν στην πράξη: Η Γαλλία εισήγαγε από την 1η Αυγούστου 2012 εθνικό φόρο επί ορισμένων χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και η Ισπανία, η Ιταλία και η Πορτογαλία εξήγγειλαν πρόσφατα τη θέσπιση ανάλογων εθνικών φόρων, οι οποίοι διαφοροποιούνται μεταξύ τους ως προς το πεδίο εφαρμογής, τους συντελεστές και τα τεχνικά χαρακτηριστικά σχεδιασμού τους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε ευνοϊκή γνώμη σχετικά με την αρχική πρόταση της Επιτροπής στις 23 Μαΐου 2012³ και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στις 29 Μαρτίου 2012⁴. Εξάλλου, και η Επιτροπή των Περιφερειών εξέδωσε ευνοϊκή γνώμη στις 15 Φεβρουαρίου 2012⁵.

Η πρόταση και οι παραλλαγές της συζητήθηκαν εκτεταμένα στο πλαίσιο των συνεδριάσεων του Συμβουλίου κατά τη διάρκεια της πολωνικής Προεδρίας⁶ και συνεχίστηκαν με ταχύτερο ρυθμό κατά τη διάρκεια της δανικής Προεδρίας, αλλά δεν κατάφεραν να τύχουν της απαιτούμενης ομόφωνης στήριξης, λόγω των βασικών και αγεφύρωτων διαφορών μεταξύ των κρατών μελών.

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου και της 10ης Ιουλίου 2012, επιβεβαιώθηκε ότι υπήρχαν ουσιαστικές διαφορές απόψεων όσον αφορά την αναγκαιότητα δημιουργίας ενός κοινού συστήματος ΦΧΣ σε επίπεδο ΕΕ και ότι η αρχή του εναρμονισμένου φόρου στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές δεν θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο ομόφωνης απόφασης στο πλαίσιο του Συμβουλίου στο άμεσο μέλλον.

³ P7_TA-(2012)0217.

⁴ ECO/321 – CESE 818/2012 (EE C 181 της 21.06.12, σ. 55).

⁵ CDR 332/2011 (EE C 113 της 18.04.12, σ. 7).

⁶ Ο ΦΧΣ ήταν το πρώτο θέμα της ημερήσιας διάταξης του Συμβουλίου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων της 8ης Νοεμβρίου 2011 και εν συνεχεία κατά τις τρεις επόμενες συνεδριάσεις του Μαρτίου, του Ιουνίου και του Ιουλίου του 2012. Από τον Δεκέμβριο του 2011 έως τον Ιούνιο του 2012 πραγματοποιήθηκαν επτά συνεδριάσεις της ομάδας «φορολογικά θέματα – έμμεση φορολογία (ΦΧΣ)» του Συμβουλίου.

Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι οι στόχοι ενός κοινού συστήματος ΦΧΣ, όπως εξετάστηκαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου με βάση την αρχική πρόταση της Επιτροπής, δεν μπορούν να επιτευχθούν εντός εύλογης προθεσμίας από την Ένωση στο σύνολό της.

Κατόπιν αιτήματος έντεκα κρατών μελών (Βέλγιο, Γερμανία, Εσθονία, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία, Αυστρία, Πορτογαλία, Σλοβενία και Σλοβακία), η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση⁷ για τη βελτίωση της συνεργασίας στον τομέα της φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.

Όλα τα κράτη μέλη διευκρίνισαν στα αιτήματά τους ότι το πεδίο εφαρμογής και οι στόχοι της νομοθετικής πρότασης της Επιτροπής για την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας θα πρέπει να βασίζονται στην αρχική πρόταση της Επιτροπής για τον ΦΧΣ. Επιπλέον, αναφέρθηκαν ιδιαιτέρως στην ανάγκη αποτροπής των πράξεων φοροδιαφυγής, των στρεβλώσεων και της επιλογής άλλης δικαιοδοσίας.

Η παρούσα πρόταση οδηγίας αφορά την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, σύμφωνα με την έγκριση που χορήγησε το Συμβούλιο στις 22 Ιανουαρίου 2013, κατόπιν της σύμφωνης γνώμης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2012.

Στο νέο αυτό πλαίσιο ενισχυμένης συνεργασίας, η προαναφερόμενη πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή το 2011 καθίσταται άνευ αντικειμένου και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτίθεται να την αποσύρει.

Η πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Ιουνίου 2011⁸, όπως τροποποιήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2011⁹, προβλέπει ότι ένα μέρος των εσόδων που προκύπτουν από τον ΦΧΣ θα αποτελέσει ίδιο πόρο για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι ο βασιζόμενος στο ΑΕΕ πόρος που προέρχεται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα μειωθεί αναλόγως.

1.2. Στόχοι της πρότασης

Οι γενικοί στόχοι της παρούσας πρότασης είναι εκείνοι της αρχικής πρότασης που υπέβαλε η Επιτροπή το 2011. Η πρόσφατη και συνεχιζόμενη παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση είχε σοβαρές επιπτώσεις στις οικονομίες και στα δημόσια οικονομικά της ΕΕ. Ο χρηματοπιστωτικός τομέας συνέβαλε σημαντικά στην πρόκληση της οικονομικής κρίσης, ενώ οι κυβερνήσεις, και οι ευρωπαίοι πολίτες γενικότερα, επιβαρύνθηκαν με το κόστος της. Παρότι συγκεντρώνει μεγάλο φάσμα παραγόντων της αγοράς, ο χρηματοπιστωτικός τομέας ως σύνολο χαρακτηρίστηκε από μεγάλη κερδοφορία κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων δεκαετιών, γεγονός που ενδέχεται να οφείλεται εν μέρει στο (φανερό ή κρυφό) δίκτυο ασφάλειας που παρείχαν οι κυβερνήσεις σε συνδυασμό με τη ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα και την απαλλαγή από τον ΦΠΑ.

Υπό αυτές τις συνθήκες, ορισμένα κράτη μέλη άρχισαν να εφαρμόζουν πρόσθετες μορφές φορολόγησης του χρηματοπιστωτικού τομέα, ενώ άλλα κράτη μέλη είχαν ήδη δημιουργήσει ειδικά

⁷ COM(2012) 631 τελικό/2.

⁸ COM(2011) 510 τελικό.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/proposal_council_own_resources_en.pdf

⁹ COM(2011) 739 τελικό.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/COM_2011_0739_EL.pdf.

καθεστώτα φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Η τρέχουσα κατάσταση έχει προκαλέσει τα ακόλουθα ανεπιθύμητα αποτελέσματα:

- κατακερματισμό της φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά – λαμβανομένου υπόψη του αυξανόμενου αριθμού μη συντονισμένων εθνικών μέτρων φορολόγησης – με συνέπεια τη δυνατότητα στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ των χρηματοπιστωτικών μέσων, των φορέων και των αγορών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και της διπλής φορολόγησης ή της διπλής μη φορολόγησης·
- τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δεν συμβάλλουν κατά τρόπο δίκαιο και ουσιαστικό στην κάλυψη του κόστους της πρόσφατης κρίσης και δεν διασφαλίζονται ισότιμοι όροι ανταγωνισμού με τους άλλους τομείς από την άποψη της φορολόγησης·
- η φορολογική πολιτική δεν συμβάλλει στην παροχή αντικινήτρων για συναλλαγές οι οποίες δεν βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών αλλά, αντιθέτως, ενδέχεται απλώς να εκτρέψουν τις προσόδους από τον μη χρηματοπιστωτικό τομέα της οικονομίας προς τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και έτσι να προκαλέσουν αύξηση των επενδύσεων σε δραστηριότητες οι οποίες δεν αυξάνουν την ευημερία, ούτε στην αποφυγή μελλοντικών κρίσεων στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, σε συνδυασμό με τα επί του παρόντος ισχύοντα κανονιστικά και εποπτικά μέτρα.

Η εφαρμογή ενός κοινού συστήματος φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών μεταξύ επαρκούς αριθμού κρατών μελών θα μπορούσε να αποφέρει άμεσα απτά οφέλη και στους τρεις προαναφερόμενους τομείς όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές που καλύπτονται από την ενισχυμένη συνεργασία. Σε σχέση με αυτά τα τρία σημεία θα μπορούσε να βελτιωθεί η θέση των συμμετεχόντων κρατών μελών ως προς τους κινδύνους μετεγκατάστασης, τα φορολογικά έσοδα, την αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών και την αποφυγή της διπλής φορολόγησης ή της μη φορολόγησης.

Στο πλαίσιο της απόφασης για την έγκριση της ενισχυμένης συνεργασίας διαπιστώθηκε ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις των Συνθηκών όσον αφορά τη συνεργασία αυτή, και ιδίως ότι τηρούνται οι αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μη συμμετεχόντων κρατών μελών. Η παρούσα πρόταση καθορίζει τα βασικά στοιχεία της εν λόγω συνεργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης.

1.3. Γενική προσέγγιση και σχέση με την αρχική πρόταση της Επιτροπής

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στην αρχική πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή το 2011, υπό την έννοια ότι τηρούνται όλες οι βασικές αρχές της εν λόγω πρότασης. Ωστόσο, έχουν γίνει ορισμένες προσαρμογές:

- προκειμένου να ληφθεί υπόψη το νέο πλαίσιο της ενισχυμένης συνεργασίας· αυτό σημαίνει ειδικότερα ότι η «δικαιοδοσία του ΦΧΣ» περιορίζεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, ότι οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό συμμετέχοντος κράτους μέλους και θα ήταν υποκείμενες στον φόρο βάσει της αρχικής πρότασης παραμένουν φορολογητέες και ότι διασφαλίζεται το γεγονός ότι εξακολουθούν να μην θίγονται οι διατάξεις της οδηγίας 2008/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, περί των

έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων¹⁰, τροποποίηση της οποίας είχε προταθεί στην αρχική πρόταση·

- σε ορισμένες από τις προτεινόμενες διατάξεις για λόγους σαφήνειας· και
- προκειμένου να ενισχυθούν περαιτέρω τα μέτρα κατά της φοροαποφυγής· αυτό επιτυγχάνεται μέσω κανόνων που διασφαλίζουν ότι η φορολόγηση τηρεί την «αρχή της έκδοσης» ως έσχατη λύση, η οποία εμπερικλείει την «αρχή της εγκατάστασης» που διατηρείται ως βασική αρχή. Η προσθήκη αυτή αντικατοπτρίζει ειδικότερα τα αιτήματα των ενδιαφερόμενων κρατών μελών που αναφέρθηκαν στην ανάγκη αποτροπής των πράξεων φοροδιαφυγής, των στρεβλώσεων και της επιλογής άλλης δικαιοδοσίας. Πράγματι, χάρη στη συμπλήρωση της αρχής της μόνιμης κατοικίας με στοιχεία από την αρχή της έκδοσης, η μετεγκατάσταση δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων εκτός της δικαιοδοσίας του ΦΧΣ θα είναι λιγότερο συμφέρουσα, διότι η διαπραγμάτευση χρηματοπιστωτικών μέσων που υπόκεινται σε φόρο βάσει της δεύτερης αρχής και εκδίδονται εντός της δικαιοδοσίας του ΦΧΣ θα είναι ούτως ή άλλως φορολογητέα.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

2.1. Εξωτερική διαβούλευση και εμπειρογνωμοσύνη

Η αρχική πρόταση διατυπώθηκε αφού λήφθηκε υπόψη ευρύ φάσμα εξωτερικών συνεισφορών. Οι συνεισφορές αυτές είχαν τη μορφή παρατηρήσεων και σχολίων που λήφθηκαν κατά τη διάρκεια δημόσιας διαβούλευσης σχετικά με τη φορολόγηση του χρηματοπιστωτικού τομέα, στοχοθετημένων διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη, με εμπειρογνώμονες και με τους ενδιαφερομένους του χρηματοπιστωτικού τομέα, καθώς και τριών διαφορετικών εξωτερικών μελετών, οι οποίες ανατέθηκαν για τους σκοπούς της εκτίμησης αντικτύπου που συνόδευε την αρχική πρόταση. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας διαβούλευσης και των εξωτερικών συνεισφορών αντικατοπτρίζονται στην παρούσα εκτίμηση αντικτύπου.

Η παρούσα πρόταση δεν παρουσιάζει ουσιαστικές διαφορές σε σχέση με την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 2011 και προκρίνει τις ίδιες βασικές λύσεις ως προς την αρχή για τη θέσπιση κοινού συστήματος ΦΧΣ στο πλαίσιο ενισχυμένης συνεργασίας (π.χ. όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του φόρου, την εγκατάσταση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος που συμμετέχει σε μια συναλλαγή ως συνδεδετικό στοιχείο, τη φορολογητέα βάση και τους συντελεστές, τον υπόχρεο για την καταβολή του φόρου στις φορολογικές αρχές) και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν προέβη σε νέες ειδικές διαβουλεύσεις.

Ωστόσο, η Επιτροπή αξιοποίησε επίσης τις διαβουλεύσεις που πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο έτος με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως με κράτη μέλη, με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με εθνικά κοινοβούλια, με εκπροσώπους του χρηματοπιστωτικού τομέα τόσο εντός όσο εκτός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την ακαδημαϊκή κοινότητα και με μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς και τα αποτελέσματα ad hoc εξωτερικών μελετών που είχαν δημοσιευθεί μετά την υποβολή της αρχικής πρότασης της Επιτροπής για ένα κοινό σύστημα ΦΧΣ για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

¹⁰ ΕΕ L 46 της 21.2.2008, σ. 11.

Εκπρόσωποι της Επιτροπής συμμετείχαν σε πολυάριθμες δημόσιες εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν σε ολόκληρη την Ευρώπη και εκτός Ευρώπης με θέμα την καθιέρωση ενός κοινού συστήματος φορολόγησης επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Ακόμη, η Επιτροπή συμμετείχε ενεργά σε διάλογο με τα εθνικά κοινοβούλια, και τις αρμόδιες επιτροπές τους, που εξέφρασαν την επιθυμία να εξετάσουν την αρχική πρόταση της Επιτροπής.

2.2. Εκτίμηση αντικτύπου

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής εκπόνησαν εκτίμηση αντικτύπου, η οποία συνόδευε την αρχική της πρόταση που εγκρίθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2011. Επιπλέον, συμπληρωματική τεχνική ανάλυση της εν λόγω πρότασης έχει αναρτηθεί στον ιστότοπο της Επιτροπής¹¹. Όπως ζητήθηκε από τα κράτη μέλη που επεδίωξαν την έγκριση της ενισχυμένης συνεργασίας, το πεδίο εφαρμογής και οι στόχοι της παρούσας πρότασης βασίζονται στην αρχική πρόταση της Επιτροπής. Για τον λόγο αυτόν δεν τροποποιήθηκαν τα βασικά δομικά στοιχεία της αρχικής πρότασης και, επομένως, δεν κρίθηκε ενδεδειγμένη η εκπόνηση νέας εκτίμησης αντικτύπου για τον ίδιο θεματικό τομέα.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη στάθμισαν διάφορες εναλλακτικές επιλογές πολιτικής στο πλαίσιο της αρχικής πρότασης της Επιτροπής. Επίσης, η παρούσα νέα πρόταση έχει ως στόχο την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας, σε αντίθεση με την αρχική πρόταση οδηγίας η οποία επρόκειτο να εφαρμοστεί σε όλα τα κράτη μέλη, και τα κράτη μέλη έχουν εκδηλώσει ρητώς το ενδιαφέρον τους να ενημερωθούν εκτενέστερα τόσο για τους ειδικούς μηχανισμούς που ενδέχεται να λειτουργήσουν σε αυτό το πλαίσιο όσο και για τα βασικά τους αποτελέσματα. Ως εκ τούτου, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εκπόνησαν συμπληρωματική ανάλυση των εν λόγω επιλογών πολιτικής και των επιπτώσεων, με την οποία συμπληρώνονται και επανεξετάζονται, όπου κρίνεται αναγκαίο, τα συμπεράσματα της εκτίμησης αντικτύπου που συνόδευε την αρχική πρόταση του 2011.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Νομική βάση

Η απόφαση 2013/52/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2013, περί ενισχυμένης συνεργασίας στη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών¹² εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη που παρατίθενται στο άρθρο 1 της απόφασης να καθιερώσουν ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ τους στον τομέα της ΦΧΣ.

Η σχετική νομική βάση για την προτεινόμενη οδηγία είναι το άρθρο 113 της ΣΛΕΕ. Στόχος της πρότασης είναι η εναρμόνιση της νομοθεσίας για την έμμεση φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, η οποία απαιτείται προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να αποφευχθεί η στρέβλωση του ανταγωνισμού. Τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα των μη συμμετεχόντων κρατών μελών θα επωφεληθούν από την ενίσχυση της συνεργασίας, αφού θα πρέπει πλέον να διαχειρίζονται μόνο ένα κοινό σύστημα ΦΧΣ που θα εφαρμόζεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, αντί πληθώρας συστημάτων.

3.2. Επικουρικότητα και αναλογικότητα

Η εναρμόνιση της νομοθεσίας σχετικά με τη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, η οποία είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και για την αποφυγή

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/financial_sector/index_en.htm.

¹² ΕΕ L 22 της 25.1.2013, σ. 11.

στρεβλώσεων του ανταγωνισμού, έστω και μόνο μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών, μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω πράξης της Ένωσης, δηλαδή μέσω ομοιόμορφου καθορισμού των βασικών χαρακτηριστικών ενός συστήματος ΦΧΣ. Οι κοινοί κανόνες είναι αναγκαίοι για την αποφυγή των αδικαιολόγητων μετεγκαταστάσεων συναλλαγών και παραγόντων της αγοράς, καθώς και της υποκατάστασης χρηματοπιστωτικών μέσων.

Ομοίως, ο ομοιόμορφος καθορισμός μπορεί να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στη μείωση του υφιστάμενου κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς, μεταξύ άλλων για τα διάφορα προϊόντα του χρηματοπιστωτικού τομέα, τα οποία αποτελούν συχνά συγγενή υποκατάστατα. Η μη εναρμόνιση του ΦΧΣ οδηγεί σε επιλογή του ευνοϊκότερου φορολογικού καθεστώτος και ενδεχόμενη διπλή ή μηδενική φορολόγηση. Κάτι τέτοιο όχι μόνον εμποδίζει την διεξαγωγή των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών με ίσους όρους ανταγωνισμού, αλλά επηρεάζει επίσης τα έσοδα των κρατών μελών. Επιπλέον, επιβάλλει πρόσθετα έξοδα συμμόρφωσης στον χρηματοπιστωτικό τομέα, λόγω των σημαντικών διαφορών μεταξύ φορολογικών καθεστώτων. Τα συμπεράσματα αυτά ισχύουν και στο πλαίσιο της ενισχυμένης συνεργασίας, παρά το γεγονός ότι η εν λόγω συνεργασία συνεπάγεται μικρότερη γεωγραφική εμβέλεια από αυτήν ενός αντίστοιχου καθεστώτος που θα εγκρινόταν στο επίπεδο και των 27 κρατών μελών.

Επομένως, η παρούσα πρόταση επικεντρώνεται στη θέσπιση κοινής δομής του φόρου και κοινών διατάξεων για το απαιτητό του φόρου. Έτσι, η πρόταση αφήνει επαρκή περιθώρια ελιγμών στα συμμετέχοντα κράτη μέλη όσον αφορά τον καθορισμό των φορολογικών συντελεστών πάνω από τον ελάχιστο συντελεστή. Εξάλλου, προτείνεται η ανάθεση κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή για τον προσδιορισμό των υποχρεώσεων καταχώρισης, λογιστικής και υποβολής εκθέσεων και άλλων υποχρεώσεων που έχουν ως στόχο να διασφαλίζουν την πραγματική καταβολή του ΦΧΣ στις φορολογικές αρχές. Όσον αφορά τις ομοιόμορφες μεθόδους είσπραξης του οφειλόμενου ΦΧΣ, προτείνεται η ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή.

Ως εκ τούτου, η καθιέρωση κοινού πλαισίου για έναν ΦΧΣ στην ΕΕ τηρεί την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 της ΣΕΕ. Ο στόχος της παρούσας πρότασης δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και, επομένως, προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, ενδεχομένως μέσω ενισχυμένης συνεργασίας.

Η προτεινόμενη εναρμόνιση, υπό μορφή οδηγίας και όχι κανονισμού, δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων, πρωτίστως για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Συνεπώς, είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας.

3.3. Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

3.3.1. Κεφάλαιο I (αντικείμενο και ορισμοί)

Το κεφάλαιο αυτό προσδιορίζει το αντικείμενο της παρούσας πρότασης οδηγίας, η οποία περιλαμβάνει την πρόταση για την εφαρμογή της ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της ΦΧΣ. Επιπλέον, στο κεφάλαιο αυτό παρέχονται ορισμοί των κύριων όρων που χρησιμοποιούνται στην παρούσα πρόταση.

3.3.2. Κεφάλαιο II (πεδίο εφαρμογής του κοινού συστήματος ΦΧΣ)

Το κεφάλαιο αυτό προσδιορίζει το βασικό πλαίσιο του προτεινόμενου κοινού συστήματος ΦΧΣ βάσει της ενισχυμένης συνεργασίας. Στόχος του εν λόγω ΦΧΣ είναι η φορολόγηση των ακαθάριστων συναλλαγών πριν από οποιονδήποτε συμψηφισμό.

Το πεδίο εφαρμογής του φόρου είναι ευρύ, επειδή στόχος του είναι να συμπεριλάβει συναλλαγές που σχετίζονται με κάθε είδους χρηματοπιστωτικά μέσα, καθώς αυτά είναι συχνά συγγενή υποκατάστατα το ένα του άλλου. Έτσι, το πεδίο εφαρμογής καλύπτει μέσα τα οποία αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στην κεφαλαιαγορά, μέσα χρηματαγοράς (εξαιρουμένων μέσων πληρωμής), μερίδια ή μετοχές οργανισμών συλλογικών επενδύσεων (οι οποίοι περιλαμβάνουν οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) και οργανισμούς εναλλακτικών επενδύσεων (ΟΕΕ))¹³ και συμβάσεις παραγώγων. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής του φόρου δεν περιορίζεται στις συναλλαγές σε οργανωμένες αγορές, όπως ρυθμιζόμενες αγορές, πολυμερείς μηχανισμούς διαπραγμάτευσης ή συστηματικούς εσωτερικοποιητές, αλλά καλύπτει επίσης και άλλους τύπους διαπραγμάτευσης, συμπεριλαμβανομένης της εξωχρηματιστηριακής διαπραγμάτευσης. Επίσης, δεν περιορίζεται στη μεταβίβαση κυριότητας, αλλά αναφέρεται στην υποχρέωση που συνάπτεται, αντικατοπτρίζοντας το κατά πόσον το αντίστοιχο συμβαλλόμενο μέρος αναλαμβάνει τον κίνδυνο που ενέχει ένα συγκεκριμένο χρηματοπιστωτικό μέσο («αγοραπωλησία»).

Επιπλέον, εάν χρηματοπιστωτικά μέσα των οποίων η αγοραπωλησία είναι φορολογητέα αποτελούν αντικείμενο μεταβίβασης μεταξύ ξεχωριστών οντοτήτων ενός ομίλου, η μεταβίβαση αυτή είναι φορολογητέα, παρότι ενδέχεται να μη συνιστά αγοραπωλησία.

Οι ανταλλαγές χρηματοπιστωτικών μέσων, οι συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς και αγοράς και επαναπώλησης, καθώς και οι συμφωνίες δανειοδοσίας και δανειοληψίας τίτλων, εμπίπτουν ρητώς στο πεδίο εφαρμογής του φόρου. Για λόγους αποτροπής της φοροδιαφυγής, θεωρείται ότι οι ανταλλαγές χρηματοπιστωτικών μέσων συνεπάγονται δύο χρηματοπιστωτικές συναλλαγές. Εξάλλου, μέσω των συμφωνιών πώλησης και επαναγοράς και αγοράς και επαναπώλησης, καθώς και των συμφωνιών δανειοδοσίας και δανειοληψίας τίτλων, ένα χρηματοπιστωτικό μέσο τίθεται στη διάθεση ενός δεδομένου προσώπου για καθορισμένο χρονικό διάστημα. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεωρείται ότι κάθε σχετική συμφωνία συνεπάγεται μόνο μία χρηματοπιστωτική συναλλαγή.

Επιπροσθέτως, για τους σκοπούς της πρόληψης της φοροαποφυγής, κάθε ουσιώδης τροποποίηση τυχόν φορολογητέας χρηματοπιστωτικής συναλλαγής θα πρέπει να θεωρείται νέα φορολογητέα χρηματοπιστωτική συναλλαγή του ίδιου τύπου με την αρχική συναλλαγή. Προτείνεται η προσθήκη μη περιοριστικού καταλόγου του τι μπορεί να θεωρηθεί ουσιώδης τροποποίηση.

Επίσης, όταν μια σύμβαση παραγώγων έχει ως αποτέλεσμα την παροχή χρηματοπιστωτικών μέσων, επιπλέον της φορολογητέας σύμβασης παραγώγων, η παροχή των εν λόγω χρηματοπιστωτικών μέσων υπόκειται επίσης σε φόρο, υπό τον όρο ότι πληρούνται όλες οι λοιπές προϋποθέσεις φορολόγησης.

Για τα χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία ενδέχεται να αποτελούν αντικείμενο φορολογητέας χρηματοπιστωτικής συναλλαγής, το σχετικό ρυθμιστικό πλαίσιο σε επίπεδο ΕΕ παρέχει ένα σαφές,

¹³ Γίνεται παραπομπή στον ορισμό των χρηματοπιστωτικών μέσων στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1). Ο εν λόγω ορισμός περιλαμβάνει τα μερίδια σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων. Συνεπώς, οι μετοχές και τα μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32), και οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων (ΟΕΕ), όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1), είναι χρηματοπιστωτικά μέσα.

συνολικό και αποδεκτό σύνολο ορισμών¹⁴. Από τους ορισμούς που χρησιμοποιούνται προκύπτει ότι οι συναλλαγές τοις μετρητοίς σε νομίσματα δεν είναι φορολογητέες χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, ενώ οι συμβάσεις παραγώγων που αφορούν νομίσματα είναι. Οι συμβάσεις παραγώγων που αφορούν βασικά εμπορεύματα υπάγονται επίσης στο πεδίο εφαρμογής του φόρου, ενώ οι υλικές συναλλαγές βασικών προϊόντων δεν υπάγονται.

Αντικείμενο φορολογητέων χρηματοπιστωτικών συναλλαγών ενδέχεται επίσης να αποτελούν δομημένα προϊόντα, δηλαδή διαπραγματεύσιμοι τίτλοι ή άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία προσφέρονται μέσω τιτλοποίησης. Τα προϊόντα αυτά είναι συγκρίσιμα με οποιοδήποτε άλλο χρηματοπιστωτικό μέσο και, επομένως, πρέπει να περιλαμβάνονται στον όρο «χρηματοπιστωτικό μέσο», όπως χρησιμοποιείται στην παρούσα πρόταση. Η εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του ΦΧΣ θα δημιουργούσε ευκαιρίες αποφυγής. Η συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων περιλαμβάνει ειδικότερα ορισμένα γραμμάτια, δικαιώματα μελλοντικής αγοράς και πιστοποιητικά, καθώς και τραπεζικές τιτλοποιήσεις, οι οποίες μεταβιβάζουν συνήθως μεγάλο μέρος του πιστωτικού κινδύνου που συνδέεται με στοιχεία ενεργητικού, όπως υποθήκες ή δάνεια στην αγορά, καθώς και ασφαλιστικές τιτλοποιήσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν τη μεταβίβαση άλλων τύπων κινδύνου, για παράδειγμα του ασφαλιστικού κινδύνου.

Ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής του φόρου επικεντρώνεται σε χρηματοπιστωτικές συναλλαγές που διενεργούνται από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τα οποία ενεργούν ως συμβαλλόμενα μέρη σε μια χρηματοπιστωτική συναλλαγή, είτε για ίδιο λογαριασμό είτε για λογαριασμό άλλων προσώπων, ή τα οποία ενεργούν εξ ονόματος συμβαλλομένου στη συναλλαγή. Η προσέγγιση αυτή διασφαλίζει ότι ο ΦΧΣ εφαρμόζεται συνολικά. Στην πράξη, η παρουσία χρηματοπιστωτικής συναλλαγής είναι συνήθως εμφανής από τις αντίστοιχες καταχωρίσεις στα βιβλία. Η επιβολή ΦΧΣ δεν θα πρέπει να επηρεάζει αρνητικά τις δυνατότητες αναχρηματοδότησης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των κρατών ούτε τις νομισματικές πολιτικές γενικά ή τη διαχείριση του δημόσιου χρέους. Κατά συνέπεια, οι συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την άσκηση των καθηκόντων της που συνδέονται με τη διαχείριση των περιουσιακών της στοιχείων, δανείων για τη στήριξη του ισοζυγίου πληρωμών και την άσκηση συναφών δραστηριοτήτων, και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Οι διατάξεις της οδηγίας 2008/7/EK του Συμβουλίου παραμένουν πλήρως σε ισχύ. Το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας σχετίζεται με τον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία και απαγορεύει την επιβολή οποιασδήποτε μορφής φόρου στις συναλλαγές που αναφέρονται στις διατάξεις του, με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) της ίδιας οδηγίας. Επομένως, στον βαθμό στον οποίο η οδηγία 2008/7/EK απαγορεύει ή δύναται να απαγορεύσει την επιβολή φόρων σε ορισμένες συναλλαγές, ιδίως σε χρηματοπιστωτικές συναλλαγές στο πλαίσιο πράξεων αναδιάρθρωσης ή έκδοσης τίτλων, όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία, οι εν λόγω συναλλαγές δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε ΦΧΣ. Στόχος είναι η αποφυγή οποιασδήποτε πιθανής σύγκρουσης με την οδηγία 2008/7/EK, χωρίς να καθίσταται αναγκαία η επαλήθευση των επακριβών ορίων των υποχρεώσεων που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία. Επιπλέον, ανεξάρτητα από τον βαθμό στον οποίο η οδηγία 2008/7/EK απαγορεύει τη φορολόγηση της έκδοσης μετοχών και μεριδίων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, η μέριμνα για τη διασφάλιση φορολογικής ουδετερότητας απαιτεί την ενιαία μεταχείριση της έκδοσης τίτλων από όλους αυτούς τους οργανισμούς. Ωστόσο, η εξόφληση μετοχών και μεριδίων που εκδίδονται κατά τον τρόπο αυτόν δεν αποτελεί συναλλαγή πρωτογενούς αγοράς και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να φορολογείται.

¹⁴ Ειδικότερα, η οδηγία 2004/39/EK (πρβ. προηγούμενη υποσημείωση).

Εκτός από την εξαίρεση των πρωτογενών αγορών που εξηγήθηκε ανωτέρω, οι περισσότερες καθημερινές χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες που ενδιαφέρουν τους πολίτες και τις επιχειρήσεις παραμένουν εκτός του πεδίου εφαρμογής του ΦΧΣ. Σε αυτές περιλαμβάνονται η σύναψη ασφαλιστηρίων συμβολαίων, ο ενυπόθηκος δανεισμός, η καταναλωτική πίστη, η δανειοδότηση επιχειρήσεων, οι υπηρεσίες πληρωμής κ.λπ. (παρότι περιλαμβάνεται η επακόλουθη διαπραγμάτευση των προαναφερθέντων μέσω δομημένων προϊόντων). Επίσης, οι συναλλαγές σε νομίσματα σε αγορές τοις μετρητοίς δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΦΧΣ, πράγμα που διαφυλάσσει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Ωστόσο, συμβάσεις παραγώγων οι οποίες βασίζονται σε συναλλαγές σε νομίσματα καλύπτονται από τον ΦΧΣ, καθώς δεν πρόκειται για καθαυτό συναλλαγές σε νομίσματα.

Ο ορισμός των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων είναι ευρύς και περιλαμβάνει ουσιαστικά εταιρείες επενδύσεων, οργανωμένες αγορές, πιστωτικά ιδρύματα, ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων και τους διαχειριστές τους, ασφαλιστικά ταμεία και τους διαχειριστές τους, εταιρείες συμμετοχών, εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης, οντότητες ειδικού σκοπού και, όπου είναι εφικτό, παραπέμπει στους ορισμούς που προβλέπονται στη σχετική νομοθεσία της ΕΕ η οποία έχει θεσπιστεί για ρυθμιστικούς σκοπούς. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να θεωρούνται χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και άλλες επιχειρήσεις, ιδρύματα, φορείς ή πρόσωπα που ασκούν ορισμένες χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες με σημαντική μέση ετήσια αξία χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Η παρούσα πρόταση καθορίζει το ανώτατο όριο στο 50% του συνολικού μέσου ετήσιου καθαρού ύψους του κύκλου εργασιών της αντίστοιχης οντότητας.

Στην πρόταση οδηγίας προβλέπονται, αφενός, περαιτέρω τεχνικές λεπτομέρειες για τον υπολογισμό της αξίας των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και του μέσου όρου των αξιών που αναφέρονται σε σχέση με τις οντότητες που ενδέχεται να θεωρηθούν χρηματοπιστωτικά ιδρύματα αποκλειστικά λόγω της αξίας των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που πραγματοποιούν και, αφετέρου, διατάξεις που διέπουν περιπτώσεις στις οποίες οι εν λόγω οντότητες δεν χαρακτηρίζονται πλέον ως χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων, τα διεθνή κεντρικά αποθετήρια τίτλων, καθώς και τα κράτη μέλη και οι δημόσιοι φορείς στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα διαχείρισης του δημόσιου χρέους, δεν θεωρούνται χρηματοπιστωτικά ιδρύματα κατά την εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων, στον βαθμό που δεν ασκούν αμιγώς δραστηριότητα διαπραγμάτευσης. Διαδραματίζουν επίσης καθοριστικό ρόλο για την αποτελεσματικότερη και πιο διαφανή λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών και για τη χρηστή διαχείριση του δημόσιου χρέους. Εντούτοις, ακριβώς λόγω του καίριου ρόλου που διαδραματίζουν, θα πρέπει να παραμείνουν σε ισχύ ορισμένες υποχρεώσεις σχετικά με τη διασφάλιση της καταβολής του φόρου στις φορολογικές αρχές και την επαλήθευση της καταβολής του.

Η εδαφική εφαρμογή του προτεινόμενου ΦΧΣ και τα δικαιώματα φορολόγησης των συμμετεχόντων κρατών μελών καθορίζονται βάσει των κανόνων που προβλέπονται στο άρθρο 4. Η σχετική διάταξη αναφέρεται στην έννοια της «εγκατάστασης». Ουσιαστικά χρησιμοποιείται ως βάση η «αρχή της μόνιμης κατοικίας», η οποία συμπληρώνεται με στοιχεία από την αρχή της έκδοσης, με απώτερο σκοπό την ενίσχυση των μέτρων κατά της μετεγκατάστασης (περαιτέρω στοιχεία σχετικά με την πτυχή αυτή παρατίθενται στη συνέχεια).

Προκειμένου να είναι φορολογητέα μια χρηματοπιστωτική συναλλαγή στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, ένας από τους συμβαλλομένους στη συναλλαγή θα πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 4. Η φορολόγηση θα πραγματοποιείται στο συμμετέχον κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η εγκατάσταση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω

ίδρυμα είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συναλλαγή και ενεργεί για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου προσώπου ή εξ ονόματος συμβαλλομένου στη συναλλαγή.

Στην περίπτωση που οι εγκαταστάσεις των διάφορων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη στη συναλλαγή ή ενεργούν εξ ονόματος των συμβαλλομένων στη συναλλαγή, βρίσκονται στην επικράτεια διαφορετικών συμμετεχόντων κρατών μελών σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 4, καθένα από τα εν λόγω διαφορετικά κράτη μέλη θα είναι αρμόδιο να φορολογήσει τη συναλλαγή βάσει των συντελεστών που έχει ορίσει σύμφωνα με την παρούσα πρόταση. Εάν οι οικείες εγκαταστάσεις βρίσκονται στην επικράτεια κράτους το οποίο δεν είναι συμμετέχον κράτος μέλος, η συναλλαγή δεν υπόκειται σε ΦΧΣ σε συμμετέχον κράτος μέλος, εκτός εάν ένας εκ των συμβαλλομένων στη συναλλαγή είναι εγκατεστημένος σε συμμετέχον κράτος μέλος, οπότε το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που δεν είναι εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος θα θεωρείται επίσης εγκατεστημένο στο οικείο συμμετέχον κράτος μέλος, όπου καθίσταται φορολογητέα και η συναλλαγή.

Μια αλλαγή ιδιαίτερης σημασίας, η οποία οφείλεται στο νέο πλαίσιο της ενισχυμένης συνεργασίας, αφορά το περιεχόμενο του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) της αρχικής πρότασης. Στην αρχική πρόταση, η αναφορά σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα «που έχει λάβει άδεια» από ένα κράτος μέλος κάλυπτε άδειες έδρας και άδειες χορηγούμενες από το οικείο κράτος μέλος για συναλλαγές που πραγματοποιούνται από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τρίτων χωρών χωρίς φυσική παρουσία στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους. Σύμφωνα με την προηγούμενη διάταξη, οι συναλλαγές μπορούν να καλύπτονται, κατά περίπτωση, από «διαβατήριο» που προβλέπεται από τη νομοθεσία της ΕΕ. Κατά συνέπεια, η μοναδική «άδεια» είναι εκείνη που χορηγείται στην έδρα του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος. Στο πλαίσιο της ενισχυμένης συνεργασίας ενδέχεται να προκύψει νέα διάταξη, και συγκεκριμένα η διάταξη σχετικά με χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τα οποία εδρεύουν σε μη συμμετέχον κράτος μέλος και ασκούν βάσει «διαβατηρίου» δραστηριότητες που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του ΦΧΣ (πρβ., π.χ., άρθρο 31 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ). Η περίπτωση αυτή θα πρέπει να υπάγεται στις περιπτώσεις ιδρυμάτων τρίτων χωρών που ασκούν δραστηριότητα κατόπιν χορήγησης ειδικής άδειας από το κράτος μέλος το οποίο αφορά η συναλλαγή.

Η αρχή της μόνιμης κατοικίας συμπληρώνεται επίσης με στοιχεία από την «αρχή της έκδοσης» ως έσχατη λύση, με στόχο τη βελτίωση της ανθεκτικότητας του συστήματος στη μετεγκατάσταση. Πράγματι, μέσω της συμπλήρωσης της αρχής της μόνιμης κατοικίας με στοιχεία από την αρχή της έκδοσης, η μετεγκατάσταση δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων εκτός των δικαιοδοσιών του ΦΧΣ θα είναι λιγότερο συμφέρουσα, διότι η διαπραγμάτευση χρηματοπιστωτικών μέσων που υπόκεινται σε φόρο βάσει της δεύτερης αρχής και εκδίδονται στις δικαιοδοσίες του ΦΧΣ θα είναι ούτως ή άλλως φορολογητέα. Αυτό ισχύει σε περιπτώσεις που κανείς από τους συμβαλλομένους στη συναλλαγή δεν είναι «εγκατεστημένος» σε συμμετέχον κράτος μέλος, βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, αλλά οι εν λόγω συμβαλλόμενοι προβαίνουν στη διαπραγμάτευση χρηματοπιστωτικών μέσων που εκδίδονται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Τα μέσα αυτά περιλαμβάνουν κυρίως μετοχές, ομόλογα και ισοδύναμους τίτλους, μέσα χρηματαγοράς, δομημένα προϊόντα, μερίδια και μετοχές οργανισμών συλλογικών επενδύσεων και παράγωγα που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε οργανωμένους τόπους ή πλατφόρμες διαπραγμάτευσης. Στο πλαίσιο της αρχής της έκδοσης, η οποία αποτελεί επίσης τη βάση ορισμένων υφιστάμενων εθνικών φόρων στον χρηματοπιστωτικό τομέα, η συναλλαγή συνδέεται με το συμμετέχον κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο εκδότης. Τα πρόσωπα που συμμετέχουν στην εν λόγω συναλλαγή θα θεωρούνται εγκατεστημένα στο εν λόγω κράτος μέλος λόγω του δεσμού αυτού και το οικείο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα υποχρεούνται να καταβάλουν ΦΧΣ στο συγκεκριμένο κράτος.

Όλα τα ανωτέρω κριτήρια υπόκεινται σε έναν γενικό κανόνα που διέπει περιπτώσεις στις οποίες ο υπόχρεος για την καταβολή του φόρου αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει κανένας σύνδεσμος μεταξύ της οικονομικής ουσίας της συναλλαγής και της επικράτειας οποιουδήποτε συμμετέχοντος κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή άλλο πρόσωπο δεν θα πρέπει να θεωρείται εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος.

Συνολικά, μέσω των συνδετικών παραγόντων που έχουν επιλεγεί σε συνδυασμό με τον προαναφερόμενο γενικό κανόνα, εξασφαλίζεται ότι η φορολόγηση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον εφόσον υπάρχει επαρκής σύνδεσμος μεταξύ της συναλλαγής και της εδαφικής δικαιοδοσίας του ΦΧΣ. Όπως και στην ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, τηρούνται πλήρως οι αρχές της εδαφικότητας.

3.3.3. *Κεφάλαιο III (απαιτητό του φόρου, φορολογητέα βάση και συντελεστές)*

Η στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός είναι η στιγμή πραγματοποίησης της χρηματοπιστωτικής συναλλαγής. Η επακόλουθη ακύρωση δεν μπορεί να θεωρηθεί λόγος εξαίρεσης από το απαιτητό του φόρου, παρά μόνον σε περιπτώσεις σφαλμάτων.

Καθώς οι συναλλαγές σε παράγωγα και σε άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα εκτός παραγώγων έχουν διαφορετική φύση και χαρακτηριστικά, πρέπει να συνδέονται με διαφορετικές φορολογητέες βάσεις.

Για την αγοραπωλησία χρηματοπιστωτικών μέσων (εκτός παραγώγων), καθορίζεται συνήθως μια τιμή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή ανταλλάγματος. Λογικά, αυτό πρέπει να ορίζεται ως φορολογητέα βάση. Ωστόσο, για την αποφυγή στρεβλώσεων της αγοράς, απαιτούνται ειδικοί κανόνες όταν το αντάλλαγμα είναι κατώτερο της αγοραίας τιμής ή για συναλλαγές οι οποίες πραγματοποιούνται μεταξύ οντοτήτων ενός ομίλου και δεν περιλαμβάνονται στις έννοιες της «αγοράς» και της «πώλησης». Στις περιπτώσεις αυτές, η φορολογητέα βάση θα είναι η αγοραία τιμή, η οποία καθορίζεται βάσει της αρχής των ίσων αποστάσεων όταν ο ΦΧΣ καθίσταται απαιτητός. Οι εν λόγω συναλλαγές μεταξύ οντοτήτων ενός ομίλου ενδέχεται να συνεπάγονται μεταβιβάσεις χωρίς αντάλλαγμα, ενώ οι μεταβιβάσεις έναντι ανταλλάγματος αντιστοιχούν στις έννοιες της «αγοράς» και της «πώλησης».

Για την αγοραπωλησία, τη μεταβίβαση, την ανταλλαγή, τη σύναψη και την ουσιώδη τροποποίηση συμβάσεων παραγώγων, η φορολογητέα βάση του ΦΧΣ θα είναι το ονομαστικό ποσό που αναφέρεται στη σύμβαση παραγώγων κατά την αγοραπωλησία, τη μεταβίβαση, την ανταλλαγή, τη σύναψη ή την ουσιώδη τροποποίηση της αντίστοιχης πράξης. Η προσέγγιση αυτή θα καταστήσει εφικτή την απλή και εύκολη εφαρμογή ΦΧΣ σε συμβάσεις παραγώγων, διασφαλίζοντας παράλληλα χαμηλό κόστος συμμόρφωσης και διοικητικό κόστος. Επίσης, η προσέγγιση αυτή δυσχεραίνει την τεχνητή μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης μέσω δημιουργικού σχεδιασμού των συμβάσεων παραγώγων, καθώς δεν θα υπάρχει φορολογικό κίνητρο, για παράδειγμα, για τη σύναψη μιας σύμβασης που αφορά μόνον διαφορές τιμών ή αξιών. Επιπλέον, συνεπάγεται τη φορολόγηση κατά την αγοραπωλησία, τη μεταβίβαση, την ανταλλαγή, τη σύναψη ή την ουσιώδη τροποποίηση της αντίστοιχης πράξης, αντί της φορολόγησης ταμειακών ροών σε διαφορετικές χρονικές στιγμές κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής της σύμβασης. Ο συντελεστής που θα χρησιμοποιηθεί στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να είναι σχετικά χαμηλός, προκειμένου να καθοριστεί κατάλληλη φορολογική επιβάρυνση.

Ειδικές διατάξεις μπορεί να είναι αναγκαίες στα συμμετέχοντα κράτη μέλη για την πρόληψη της απάτης και της φοροδιαφυγής, ενώ προτείνεται επίσης ένας γενικός κανόνας για την καταπολέμηση της κατάχρησης (βλέπε επίσης τμήμα 3.3.4). Ο κανόνας αυτός θα μπορούσε να ισχύει, για

παράδειγμα, σε περιπτώσεις στις οποίες το ονομαστικό ποσό διαιρείται με τεχνητό τρόπο: το ονομαστικό ποσό μιας συμφωνίας ανταλλαγής μπορεί, για παράδειγμα, να διαιρεθεί διά ενός αυθαίρετα μεγάλου συντελεστή και όλες οι πληρωμές να πολλαπλασιαστούν επί τον ίδιο συντελεστή. Κάτι τέτοιο δεν θα επηρέαζε τις ταμειακές ροές του μέσου, αλλά θα συρρίκνωνε αυθαίρετα το μέγεθος της φορολογητέας βάσης.

Για τις συναλλαγές στις οποίες η φορολογητέα βάση ή τμήματα αυτής εκφράζονται σε νόμισμα διαφορετικό από εκείνο του συμμετέχοντος κράτους μέλους εκτίμησης του φόρου απαιτούνται ειδικές διατάξεις για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης.

Οι συναλλαγές σε παράγωγα και οι συναλλαγές σε άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα είναι διαφορετικής φύσης. Συν τοις άλλοις, οι αγορές είναι πιθανό να αντιδράσουν διαφορετικά στον φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που εφαρμόζεται σε καθεμία από τις δύο αυτές κατηγορίες. Για τους λόγους αυτούς, και προκειμένου να διασφαλιστεί ευρέως ισότιμη φορολόγηση, οι συντελεστές των δύο κατηγοριών θα πρέπει να διαφοροποιηθούν.

Οι συντελεστές θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές στις εφαρμοστέες μεθόδους για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης.

Γενικά, προτείνεται οι ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές (πέραν των οποίων υπάρχουν περιθώρια ελιγμών για τις εθνικές πολιτικές) να καθοριστούν σε επίπεδο επαρκώς υψηλό προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της παρούσας οδηγίας για εναρμόνιση. Ταυτόχρονα, οι προτεινόμενοι συντελεστές είναι αρκετά χαμηλοί ώστε να ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι μετεγκατάστασης.

3.3.4. Κεφάλαιο IV (καταβολή του ΦΧΣ, σχετικές υποχρεώσεις και αποτροπή της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της κατάχρησης)

Στην παρούσα πρόταση καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του ΦΧΣ διά παραπομπής σε χρηματοπιστωτικές συναλλαγές στις οποίες ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην επικράτεια του οικείου συμμετέχοντος κράτους μέλους είναι συμβαλλόμενο μέρος (ενεργώντας είτε για ίδιο λογαριασμό είτε για λογαριασμό άλλου προσώπου) ή σε συναλλαγές στις οποίες το ίδρυμα ενεργεί εξ ονόματος συμβαλλομένου. Στην πραγματικότητα, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εκτελούν το μεγαλύτερο μέρος των συναλλαγών στις χρηματοπιστωτικές αγορές και ο ΦΧΣ θα πρέπει να επικεντρωθεί στον καθαυτό χρηματοπιστωτικό τομέα και όχι στους πολίτες. Επομένως, τα εν λόγω ιδρύματα θα πρέπει να είναι υπόχρεα για την καταβολή του φόρου στις φορολογικές αρχές του συμμετέχοντος κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου θεωρούνται ότι είναι εγκατεστημένα τα συγκεκριμένα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Ωστόσο, προκειμένου να αποφευχθεί διαδοχική επιβολή του φόρου, εάν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, ο φόρος θα πρέπει να καταβάλλεται μόνο από το άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.

Προτείνεται επίσης να διασφαλίζεται στον μέγιστο δυνατό βαθμό η πραγματική καταβολή του ΦΧΣ. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τους όρους της παρούσας πρότασης, σε περίπτωση μη έγκαιρης καταβολής του οφειλόμενου λόγω συναλλαγής ΦΧΣ, κάθε συμβαλλόμενος στην εν λόγω συναλλαγή καθίσταται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεος για την καταβολή του φόρου. Επιπλέον, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεωρούν άλλα πρόσωπα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεα για την καταβολή του φόρου, μεταξύ άλλων σε περιπτώσεις στις οποίες η έδρα ενός συμβαλλομένου σε συναλλαγή βρίσκεται εκτός της επικράτειας των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Στην παρούσα πρόταση προβλέπονται επίσης προθεσμίες για την καταβολή του ΦΧΣ στους λογαριασμούς που καθορίζονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Οι περισσότερες

χρηματοπιστωτικές συναλλαγές διενεργούνται με ηλεκτρονικό τρόπο. Στις περιπτώσεις αυτές, ο ΦΧΣ θα πρέπει να καταβάλλεται τη στιγμή που καθίσταται απαιτητός. Σε άλλες περιπτώσεις, ο ΦΧΣ θα πρέπει να καταβάλλεται εντός προθεσμίας η οποία, παρότι επαρκώς μεγάλη ώστε να επιτρέπει τη διά χειρός επεξεργασία της πληρωμής, να αποτρέπει τη δημιουργία αδικαιολόγητων πλεονεκτημάτων ταμειακών ροών για το οικείο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Κατά την έννοια αυτή, προθεσμία τριών εργάσιμων ημερών από τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός μπορεί να θεωρηθεί ενδεδειγμένη.

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεωθούν να λάβουν κατάλληλα μέτρα για τη θέσπιση υποχρεώσεων καταχώρισης, λογιστικής και υποβολής εκθέσεων και άλλων υποχρεώσεων, με σκοπό την επακριβή και εμπρόθεσμη είσπραξη του ΦΧΣ και την πραγματική καταβολή του στις φορολογικές αρχές. Εν προκειμένω, προτείνεται η εξουσιοδότηση της Επιτροπής για την παροχή περαιτέρω λεπτομερειών. Αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να διασφαλιστεί η λήψη εναρμονισμένων μέτρων για τη μείωση του κόστους συμμόρφωσης των παραγόντων της αγοράς και για τη διευκόλυνση ταχέων τεχνικών προσαρμογών εφόσον κρίνονται αναγκαίες. Στο πλαίσιο αυτό, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα πρέπει να επωφεληθούν από την ισχύουσα και την επικείμενη νομοθεσία της ΕΕ σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές αγορές, η οποία περιλαμβάνει τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων και διατήρησης δεδομένων σε σχέση με τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές.

Η προτεινόμενη οδηγία θα υποχρεώνει επίσης τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα για την πρόληψη της απάτης και της φοροδιαφυγής.

Επιπλέον, για να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος κατάχρησης, που θα μπορούσε να υπονομεύσει την εύρυθμη λειτουργία του κοινού συστήματος, προτείνεται να προβλεφθούν λεπτομερείς κανόνες στην οδηγία. Ως εκ τούτου, η πρόταση περιλαμβάνει έναν γενικό κανόνα για την αποτροπή της κατάχρησης, ο οποίος βασίζεται στην παρεμφερή ρήτρα η οποία περιλαμβάνεται στη σύσταση της Επιτροπής της 6ης Δεκεμβρίου 2012 σχετικά με επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό¹⁵, καθώς και διάταξη που βασίζεται στις ίδιες αρχές αλλά αφορά την αντιμετώπιση των ιδιαίτερων προβλημάτων που συνδέονται με τα αποθετήρια και παρεμφερείς τίτλους.

Προκειμένου να αποφευχθούν επιπλοκές στην είσπραξη του φόρου μέσω διαφορετικών εισπρακτικών μεθόδων και το επακόλουθο περιττό κόστος συμμόρφωσης, οι μέθοδοι που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη για την είσπραξη του οφειλόμενου ΦΧΣ θα πρέπει να είναι ομοιόμορφες, στον βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Οι εν λόγω ομοιόμορφες μέθοδοι αναμένεται επίσης να συμβάλλουν στην ισότιμη μεταχείριση όλων των φορολογουμένων. Κατά συνέπεια, στην προτεινόμενη οδηγία προβλέπεται η εξουσιοδότηση της Επιτροπής για τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων προς τον σκοπό αυτόν.

Για τη διευκόλυνση διαχείρισης του φόρου, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίσουν εθνικά (προσβάσιμα από το κοινό) μητρώα για τις οντότητες που υπόκεινται σε ΦΧΣ. Στην πράξη, θα μπορούσαν να κάνουν χρήση της υφιστάμενης κωδικοποίησης, για παράδειγμα, των κωδικών αναγνώρισης επιχείρησης (BIC/ISO 9362) για αμφοτέρωτα τα χρηματοπιστωτικά και μη χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, της ταξινόμησης χρηματοπιστωτικών μέσων (CFI/ISO 10962) για τα χρηματοπιστωτικά μέσα και του αναγνωριστικού κωδικού αγοράς (MIC/ISO 10383) για τις διάφορες αγορές.

Επιπλέον των συζητήσεων με θέμα τον προσδιορισμό ομοιόμορφων εισπρακτικών μεθόδων στο πλαίσιο της αρμόδιας επιτροπής, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορούσε να διοργανώνει ανά χρονικά

¹⁵ ΕΕ L 338 της 12.12.2012, σ. 41.

διαστήματα συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων με σκοπό να τίθενται υπό συζήτηση με τα συμμετέχοντα κράτη μέλη τόσο θέματα σχετικά με τη λειτουργία της οδηγίας μετά την έκδοσή της, ειδικότερα όσον αφορά τους τρόπους διασφάλισης της ορθής καταβολής του φόρου και της επαλήθευσης της καταβολής του, όσο και ζητήματα που αφορούν την πρόληψη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της κατάχρησης.

Το σχέδιο οδηγίας δεν υπεισέρχεται σε θέματα διοικητικής συνεργασίας τα οποία καλύπτονται από τις υπάρχουσες πράξεις που αφορούν την εκτίμηση και την είσπραξη φόρων, και συγκεκριμένα την οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ¹⁶ (εφαρμοστέα από την 1η Ιανουαρίου 2013), την οδηγία 2010/24/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2010, περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα¹⁷ (εφαρμοστέα από την 1η Ιανουαρίου 2012). Η προτεινόμενη οδηγία ούτε προσθέτει κάτι στις εν λόγω πράξεις, ούτε περιορίζει το πεδίο εφαρμογής τους. Οι πράξεις αυτές εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε κάθε είδους φόρους που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό κράτους μέλους¹⁸, και καλύπτουν τον ΦΧΣ όπως και κάθε άλλο φόρο. Οι ανωτέρω πράξεις εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη τα οποία θα πρέπει να παρέχουν τη συνδρομή τους, τηρουμένων των αντίστοιχων ορίων και προϋποθέσεων. Στις λοιπές συναφείς πράξεις συγκαταλέγεται η πολυμερής σύμβαση του ΟΟΣΑ – Συμβουλίου της Ευρώπης περί αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής στον φορολογικό τομέα¹⁹.

Σε συνδυασμό με την εννοιολογική προσέγγιση στην οποία βασίζεται ο ΦΧΣ (ευρύ πεδίο εφαρμογής, γενικός ορισμός της αρχής της κατοικίας, καμία εξαίρεση), οι κανόνες που περιγράφηκαν ανωτέρω καθιστούν δυνατή την ελαχιστοποίηση της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της κατάχρησης.

3.3.5. Κεφάλαιο V (τελικές διατάξεις)

Από τον στόχο της παρούσας πρότασης για εναρμόνιση έπεται ότι δεν θα πρέπει να επιτραπεί στα συμμετέχοντα κράτη μέλη να διατηρήσουν ή να καθιερώσουν φόρους επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, όπως καθορίζονται στην παρούσα πρόταση, εκτός του ΦΧΣ που αποτελεί αντικείμενο της προτεινόμενης οδηγίας ή του ΦΠΑ. Πράγματι, όσον αφορά τον ΦΠΑ, το δικαίωμα επιλογής φορολόγησης, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 137 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας²⁰, εξακολουθεί να ισχύει. Άλλοι φόροι, όπως εκείνοι επί των ασφαλιστρών κ.λπ., είναι φυσικά διαφορετικής φύσης, όπως και οι αμοιβές εγγραφής σε χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, εφόσον αντιπροσωπεύουν όντως επιστροφή εξόδων ή αντάλλαγμα για παρασχεθείσα υπηρεσία. Επομένως, τέτοιοι φόροι και προμήθειες δεν θίγονται από την παρούσα πρόταση.

Προτείνεται τα συμμετέχοντα κράτη μέλη να κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων για τη μεταφορά της προτεινόμενης οδηγίας στις εθνικές νομοθετικές διατάξεις. Δεν προτείνεται εν προκειμένω καμία διάταξη για την υποβολή επεξηγηματικών εγγράφων, λόγω του

¹⁶ ΕΕ L 64 της 11.3.2011, σ. 1.

¹⁷ ΕΕ L 84 της 31.3.2010, σ. 1.

¹⁸ Με ορισμένες εξαιρέσεις στην περίπτωση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ, οι οποίες όμως δεν είναι συναφείς εν προκειμένω.

¹⁹

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>.

²⁰ ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

περιορισμένου αριθμού των άρθρων της πρότασης και των επακόλουθων υποχρεώσεων για τα κράτη μέλη.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι προκαταρκτικές εκτιμήσεις υποδεικνύουν ότι, ανάλογα με τις αντιδράσεις της αγοράς, τα φορολογικά έσοδα θα μπορούσαν να κυμαίνονται μεταξύ 30 και 35 δισ. ευρώ σε ετήσια βάση στο σύνολο των συμμετεχόντων κρατών μελών εάν εφαρμοζόταν στην ΕΕ των 11 η αρχική πρόταση για την ΕΕ των 27. Εντούτοις, εάν ληφθούν υπόψη τα καθαρά αποτελέσματα των προσαρμογών που έγιναν σε σχέση με την αρχική πρόταση, και ειδικότερα το γεγονός (i) ότι η έκδοση μεριδίων και μετοχών ΟΣΕΚΑ και ΟΕΕ θεωρείται πλέον συναλλαγή πρωτογενούς αγοράς και (ii) ότι οι διατάξεις της αρχής της μόνιμης κατοικίας για την καταπολέμηση της μετεγκατάστασης, όπως είχαν προσδιοριστεί αρχικά, ενισχύθηκαν από τη συμπλήρωσή τους με στοιχεία από την αρχή της έκδοσης, οι προκαταρκτικές εκτιμήσεις υποδεικνύουν ότι τα φορολογικά έσοδα θα μπορούσαν να ανέρχονται ετησίως σε ποσό της τάξης των 31 δισ. ευρώ.

Η πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης Ιουνίου 2011²¹, όπως τροποποιήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2011²², προβλέπει ότι μέρος των εσόδων που προκύπτουν από τον ΦΧΣ θα αποτελέσει ίδιο πόρο για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο σημαίνει ότι ο βασιζόμενος στο ΑΕΕ πόρος που προέρχεται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα μειωθεί αναλόγως.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 7ης/8ης Φεβρουαρίου 2013 κάλεσε τα συμμετέχοντα κράτη μέλη να εξετάσουν εάν θα μπορούσε ο ΦΧΣ να αποτελέσει τη βάση ενός νέου ιδίου πόρου για τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

²¹ COM(2011) 510 τελικό.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf

²² COM(2011) 739 τελικό.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/COM_2011_0739_EN.pdf

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 113,

Έχοντας υπόψη την απόφαση 2013/52/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 2013, περί ενισχυμένης συνεργασίας στη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών¹,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το 2011 η Επιτροπή διαπίστωσε ότι διεξάγονταν συζητήσεις σε όλα τα επίπεδα σχετικά με την πρόσθετη φορολόγηση του χρηματοπιστωτικού τομέα. Οι συζητήσεις αυτές πηγάζουν από την επιθυμία να διασφαλιστεί ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας θα συνεισφέρει κατά τρόπο δίκαιο και ουσιαστικό στην κάλυψη του κόστους της κρίσης και ότι θα φορολογείται με δίκαιο τρόπο σε σχέση με άλλους τομείς στο μέλλον, καθώς και από την επιθυμία να καταργηθούν τα κίνητρα για τις υπερβολικά ρισκοκίνδυνες δραστηριότητες των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, να συμπληρωθούν τα κανονιστικά μέτρα τα οποία στοχεύουν στην αποφυγή μελλοντικών κρίσεων και να δημιουργηθούν πρόσθετα έσοδα για τους γενικούς προϋπολογισμούς ή για τους στόχους συγκεκριμένων πολιτικών.
- (2) Με την απόφαση 2013/52/ΕΕ, το Συμβούλιο ενέκρινε την ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ του Βελγίου, της Γερμανίας, της Εσθονίας, της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Αυστρίας, της Πορτογαλίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (εφεξής «συμμετέχοντα κράτη μέλη») στον τομέα της φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ).

¹ ΕΕ L 22 της 25.1.2013, σ. 11.

² ΕΕ C ... της ..., σ. ...

³ ΕΕ C ... της ..., σ. ...

- (3) Για την αποφυγή στρεβλώσεων μέσω μέτρων που λαμβάνονται μονομερώς από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, έχοντας κατά νου την εξαιρετικά υψηλή κινητικότητα των περισσότερων σχετικών χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και, επομένως, για τη βελτίωση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, είναι σημαντικό να εναρμονιστούν σε ενωσιακό επίπεδο τα βασικά χαρακτηριστικά ενός ΦΧΣ στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Με τον τρόπο αυτόν αναμένεται να αποφευχθούν τα κίνητρα επιλογής του ευνοϊκότερου φορολογικού καθεστώτος μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών και οι στρεβλώσεις όσον αφορά την κατανομή μεταξύ χρηματοπιστωτικών αγορών σε αυτά τα κράτη μέλη, καθώς και οι πιθανότητες διπλής ή μηδενικής φορολόγησης.
- (4) Η βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και κυρίως η αποφυγή των στρεβλώσεων μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών απαιτεί την εφαρμογή ενός ΦΧΣ σε μια ευρέως προσδιορισμένη κλίμακα χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και συναλλαγών, σε συναλλαγές ευρέως φάσματος χρηματοπιστωτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων δομημένων προϊόντων, τόσο στις οργανωμένες αγορές όσο και εξωχρηματιστηριακά καθώς και στη σύναψη όλων των συμβάσεων παραγωγών και σε ουσιώδεις τροποποιήσεις των σχετικών πράξεων.
- (5) Καταρχήν, κάθε συμφωνηθείσα μεταβίβαση ενός ή περισσότερων χρηματοπιστωτικών μέσων συνδέεται με μια δεδομένη συναλλαγή, η οποία με τη σειρά της θα πρέπει να υπόκειται σε ΦΧΣ λόγω της συγκεκριμένης συμφωνηθείσας μεταβίβασης. Εφόσον μία ανταλλαγή χρηματοπιστωτικών μέσων συνεπάγεται δύο τέτοιες μεταβιβάσεις, κάθε παρόμοια ανταλλαγή θα πρέπει να θεωρείται ότι συνεπάγεται δύο συναλλαγές, ούτως ώστε να αποφεύγεται η φοροδιαφυγή. Μέσω των συμφωνιών πώλησης και επαναγοράς, και αγοράς και επαναπώλησης, καθώς και των συμφωνιών δανειοδοσίας και δανειοληψίας τίτλων, ένα χρηματοπιστωτικό μέσο τίθεται στη διάθεση ενός δεδομένου προσώπου για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Κάθε παρόμοια συμφωνία, καθώς και κάθε ουσιώδης τροποποίησή της, θα πρέπει, συνεπώς, να θεωρείται ότι συνεπάγεται μία μόνο συναλλαγή.
- (6) Προκειμένου να διαφυλαχθεί η αποτελεσματική και διαφανής λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών ή η διαχείριση του δημοσίου χρέους, ορισμένες οντότητες θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής του ΦΧΣ, στον βαθμό που ασκούν λειτουργίες οι οποίες δεν θεωρούνται ότι συνιστούν αμιγώς δραστηριότητα διαπραγματεύσεως, αλλά μάλλον ότι διευκολύνουν τη διαπραγμάτευση ή προστατεύουν τη διαχείριση του δημοσίου χρέους. Ωστόσο, οι οντότητες που εξαιρούνται ακριβώς λόγω του κεντρικού τους ρόλου στη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών ή τη διαχείριση του δημοσίου χρέους θα πρέπει να υπόκεινται στους κανόνες που διασφαλίζουν την ορθή καταβολή του φόρου στις φορολογικές αρχές και την επαλήθευση της καταβολής.
- (7) Η επιβολή του ΦΧΣ δεν θα πρέπει να επηρεάζει αρνητικά τις δυνατότητες αναχρηματοδότησης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των κρατών, ούτε των νομισματικών πολιτικών γενικά. Κατά συνέπεια, οι συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την άσκηση των καθηκόντων της που συνδέονται με τη διαχείριση των περιουσιακών της στοιχείων, δανείων για τη στήριξη του ισοζυγίου πληρωμών και την άσκηση συναφών δραστηριοτήτων, και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε ΦΧΣ.
- (8) Με εξαίρεση τη σύναψη ή την ουσιώδη τροποποίηση συμβάσεων παραγωγών, οι συναλλαγές σε πρωτογενείς αγορές και οι συναλλαγές που αφορούν πολίτες και επιχειρήσεις, όπως η σύναψη ασφαλιστηρίων συμβολαίων, ο ενυπόθηκος δανεισμός, η καταναλωτική πίστη ή οι υπηρεσίες πληρωμών, θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο

εφαρμογής του ΦΧΣ, ώστε να μην υπονομευθεί η συγκέντρωση κεφαλαίων από εταιρείες και κυβερνήσεις και να αποφευχθούν οι επιπτώσεις στα νοικοκυριά.

- (9) Οι διατάξεις της οδηγίας 2008/7/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων⁴ παραμένουν πλήρως σε ισχύ. Το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας σχετίζεται με τον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία και απαγορεύει, με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) της εν λόγω οδηγίας, την επιβολή οποιασδήποτε μορφής φόρου στις συναλλαγές που αναφέρονται στις διατάξεις του. Οι συναλλαγές για τις οποίες η οδηγία 2008/7/EK απαγορεύει ή δύναται να απαγορεύσει την επιβολή φόρων δεν θα πρέπει, συνεπώς, να υπόκεινται σε ΦΧΣ. Ανεξάρτητα από τον βαθμό στον οποίο η οδηγία 2008/7/EK απαγορεύει τη φορολόγηση της έκδοσης μετοχών και μεριδίων οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, η μέριμνα για τη διασφάλιση φορολογικής ουδετερότητας απαιτεί την ενιαία μεταχείριση της έκδοσης τίτλων από όλους αυτούς τους οργανισμούς. Ωστόσο, η εξόφληση μετοχών και μεριδίων που εκδίδονται κατά τον τρόπο αυτόν δεν αποτελεί συναλλαγή πρωτογενούς αγοράς και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να φορολογείται.
- (10) Το απαιτητό του φόρου και η φορολογητέα βάση θα πρέπει να εναρμονιστούν, ώστε να αποφευχθούν στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά.
- (11) Η στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός δεν θα πρέπει να αναβάλλεται αδικαιολόγητα και θα πρέπει να συμπίπτει με τον χρόνο πραγματοποίησης της χρηματοπιστωτικής συναλλαγής.
- (12) Προκειμένου η φορολογητέα βάση να μπορεί να καθοριστεί όσο το δυνατόν ευκολότερα, ώστε να περιοριστεί το κόστος για τις επιχειρήσεις και τις φορολογικές διοικήσεις, στην περίπτωση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που δεν σχετίζονται με συμβάσεις παραγωγών, θα πρέπει να γίνεται κανονικά αναφορά στο χορηγηθέν αντάλλαγμα στο πλαίσιο της συναλλαγής. Εάν δεν χορηγείται κανένα αντάλλαγμα ή εάν το χορηγηθέν αντάλλαγμα είναι κατώτερο της αγοραίας τιμής, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αγοραία τιμή ως εύλογη αξία της συναλλαγής. Ομοίως, για λόγους διευκόλυνσης του υπολογισμού, σε περιπτώσεις αγοραπωλησίας, μεταβίβασης, ανταλλαγής, σύναψης συμβάσεων παραγωγών ή σε περίπτωση που οι πράξεις αυτές τροποποιηθούν ουσιωδώς, θα πρέπει να χρησιμοποιείται το ονομαστικό ποσό που αναφέρεται στη σύμβαση.
- (13) Για λόγους ισότιμης μεταχείρισης, θα πρέπει να εφαρμόζεται ενιαίος φορολογικός συντελεστής σε κάθε κατηγορία συναλλαγών, και συγκεκριμένα στις συναλλαγές χρηματοπιστωτικών μέσων εκτός παραγωγών και στις ουσιώδεις τροποποιήσεις των σχετικών πράξεων, αφενός, και στην αγοραπωλησία, τη μεταβίβαση, την ανταλλαγή, τη σύναψη συμβάσεων παραγωγών και την ουσιώδη τροποποίηση των εν λόγω πράξεων, αφετέρου.
- (14) Προκειμένου η φορολόγηση να επικεντρωθεί στον καθαυτό χρηματοπιστωτικό τομέα και όχι στους πολίτες και επειδή τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εκτελούν το μεγαλύτερο μέρος των συναλλαγών σε χρηματοπιστωτικές αγορές, ο φόρος θα πρέπει να επιβάλλεται στα εν λόγω ιδρύματα, ανεξάρτητα από το κατά πόσον συναλλάσσονται στο όνομά τους, εξ ονόματος άλλων προσώπων, για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλων προσώπων.

⁴ ΕΕ L 46 της 21.2.2008, σ.11.

- (15) Λόγω της υψηλής κινητικότητας των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και προκειμένου να μετριαστεί η ενδεχόμενη φοροαποφυγή, ο ΦΧΣ θα πρέπει να εφαρμόζεται στη βάση της αρχής της μόνιμης κατοικίας. Για την περαιτέρω ελαχιστοποίηση του κινδύνου της μετεγκατάστασης των συναλλαγών, διατηρώντας ταυτόχρονα μια ενιαία αναφορά στην «εγκατάσταση» για τη διευκόλυνση της εφαρμογής, η αρχή αυτή θα πρέπει να συμπληρωθεί με στοιχεία της αρχής της έκδοσης. Ως εκ τούτου, για τις συναλλαγές ορισμένων χρηματοπιστωτικών μέσων, τα πρόσωπα που συμμετέχουν θα πρέπει να θεωρούνται εγκατεστημένα στο συμμετέχον κράτος μέλος στο οποίο έχει εκδοθεί το μέσο.
- (16) Οι ελάχιστοι φορολογικοί συντελεστές θα πρέπει να καθοριστούν σε επίπεδο επαρκώς υψηλό, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος εναρμόνισης του ενιαίου ΦΧΣ. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να είναι αρκετά χαμηλοί, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι μετεγκατάστασης.
- (17) Θα πρέπει να αποφευχθεί η φορολόγηση οποιουδήποτε μέρους μιας συναλλαγής πάνω από μία φορά. Συνεπώς, εάν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, μόνο το άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να καταβάλλει τον ΦΧΣ.
- (18) Προκειμένου να εισπράττεται ο ΦΧΣ με ακρίβεια και εμπρόθεσμα, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεωθούν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.
- (19) Προκειμένου να αποφευχθεί η φορολογική απάτη και η φοροδιαφυγή, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεωθούν να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα.
- (20) Προκειμένου να αποφευχθεί η φοροαποφυγή και η κατάχρηση μέσω τεχνητών συστημάτων, είναι απαραίτητη η πρόβλεψη ενός γενικού κανόνα για την καταπολέμηση της κατάχρησης. Θα πρέπει να προστεθεί ένας γενικός κανόνας για την αντιμετώπιση των ιδιαίτερων προβλημάτων που συνδέονται με τα αποθετήρια και συναφείς τίτλους.
- (21) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η θέσπιση λεπτομερέστερων κανόνων σε ορισμένους τεχνικούς τομείς σχετικά με τις υποχρεώσεις καταχώρισης, λογιστικής και υποβολής εκθέσεων, οι οποίες έχουν ως στόχο να διασφαλίζουν την πραγματική καταβολή του οφειλόμενου ΦΧΣ στις φορολογικές αρχές, και η έγκαιρη προσαρμογή τους όπου απαιτείται, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό τον προσδιορισμό των απαραίτητων εν προκειμένω μέτρων. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά το προπαρασκευαστικό έργο της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Κατά την εκπόνηση και την κατάρτιση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει την έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Συμβούλιο.
- (22) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιομορφία των προϋποθέσεων για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά την είσπραξη του φόρου στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2011 για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁵.

⁵ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

- (23) Δεδομένου ότι οι παράγοντες της αγοράς θα χρειαστούν κάποιο χρόνο για να προσαρμοστούν στους νέους κανόνες, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί επαρκές χρονικό διάστημα μεταξύ της έγκρισης των εθνικών κανόνων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία και την εφαρμογή των κανόνων αυτών.
- (24) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η εναρμόνιση των βασικών χαρακτηριστικών ενός ΦΧΣ στο εσωτερικό των συμμετεχόντων κρατών μελών σε επίπεδο Ένωσης, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα εν λόγω κράτη μέλη και, επομένως, προκειμένου να βελτιωθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Αντικείμενο και ορισμοί

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζει την ενισχυμένη συνεργασία που εγκρίθηκε με την απόφαση 2013/52/ΕΕ με τη θέσπιση διατάξεων για έναν εναρμονισμένο φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ΦΧΣ).
2. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη επιβάλλουν ΦΧΣ σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2 *Ορισμοί*

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - (1) ως «συμμετέχον κράτος μέλος» νοείται κράτος μέλος το οποίο συμμετέχει, τη χρονική στιγμή κατά την οποία ο ΦΧΣ καθίσταται απαιτητός βάσει της παρούσας οδηγίας, σε ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα του ΦΧΣ δυνάμει της απόφασης 2013/52/ΕΕ, ή δυνάμει απόφασης που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 331 παράγραφος 1 δεύτερο ή τρίτο εδάφιο του της ΣΛΕΕ·
 - (2) ως «χρηματοπιστωτική συναλλαγή» νοείται, κατά περίπτωση:
 - α) η αγοραπωλησία χρηματοπιστωτικού μέσου πριν από τον συμψηφισμό και την εκκαθάριση·
 - β) η μεταβίβαση μεταξύ οντοτήτων ενός ομίλου του δικαιώματος διάθεσης ενός χρηματοπιστωτικού μέσου ως κυρίου του μέσου, και κάθε ισοδύναμη πράξη η οποία συνεπάγεται τη μεταβίβαση του κινδύνου που σχετίζεται με το χρηματοπιστωτικό μέσο, στις περιπτώσεις που δεν υπάγονται στο σημείο α)·

- γ) η σύναψη συμβάσεων παραγώγων πριν από τον συμψηφισμό και την εκκαθάριση·
 - δ) ανταλλαγή χρηματοπιστωτικών μέσων·
 - ε) συμφωνία πώλησης και επαναγοράς, συμφωνία αγοράς και επαναπώλησης, συμφωνία δανειοδοσίας και δανειοληψίας·
- (3) ως «χρηματοπιστωτικά μέσα» νοούνται χρηματοπιστωτικά μέσα όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα Γ της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶, και δομημένα προϊόντα·
- (4) ως «σύμβαση παραγώγων» νοείται χρηματοπιστωτικό μέσο όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα Γ σημεία 4 και 10 της οδηγίας 2004/39/EK, όπως εφαρμόζεται από τα άρθρα 38 και 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1287/2006 της Επιτροπής⁷·
- (5) ως «συμφωνία πώλησης και επαναγοράς» και «συμφωνία αγοράς και επαναπώλησης» νοείται συμφωνία όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) της οδηγίας 2006/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁸·
- (6) ως «συμφωνία δανειοδοσίας τίτλων» και «συμφωνία δανειοληψίας τίτλων» νοείται συμφωνία η οποία αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 2006/49/EK·
- (7) ως «δομημένο προϊόν» νοούνται διαπραγματεύσιμοι τίτλοι ή άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία προσφέρονται μέσω τιτλοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 36 της οδηγίας 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹, ή μέσω ισοδύναμων συναλλαγών οι οποίες περιλαμβάνουν τη μεταβίβαση κινδύνων, εκτός του πιστωτικού κινδύνου·
- (8) ως «χρηματοπιστωτικό ίδρυμα» νοείται, κατά περίπτωση:
- α) επιχείρηση επενδύσεων όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1 της οδηγίας 2004/39/EK·
 - β) ρυθμιζόμενη αγορά όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 14 της οδηγίας 2004/39/EK και κάθε άλλος οργανωμένος τόπος ή πλατφόρμα διαπραγμάτευσης·
 - γ) πιστωτικό ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 1 της οδηγίας 2006/48/EK·
 - δ) ασφαλιστική επιχείρηση και αντασφαλιστική επιχείρηση όπως ορίζονται στο άρθρο 13 της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰·
 - ε) οργανισμός συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹ και εταιρεία διαχείρισης όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2009/65/EK·

⁶ ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1.

⁷ ΕΕ L 241 της 2.9.2006, σ. 1.

⁸ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 201.

⁹ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

¹⁰ ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1.

¹¹ ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32.

- στ) ταμείο συντάξεων ή ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών όπως ορίζεται στο άρθρο 6 στοιχείο α) της οδηγίας 2003/41/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹², διαχειριστής επενδύσεων τέτοιου ταμείου ή ιδρύματος·
- ζ) οργανισμός εναλλακτικών επενδύσεων (OEE) και διαχειριστής οργανισμού εναλλακτικών επενδύσεων (ΔOEE), όπως ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2011/61/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³.
- η) οντότητα ειδικού σκοπού για τιτλοποίηση όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 44 της οδηγίας 2006/48/EK·
- θ) φορέας ειδικού σκοπού όπως ορίζεται στο άρθρο 13 σημείο 26 της οδηγίας 2009/138/EK·
- ι) οιαδήποτε άλλη επιχείρηση, ίδρυμα, φορέας ή πρόσωπο που διενεργεί μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες, σε περίπτωση που η μέση ετήσια αξία των χρηματοπιστωτικών του συναλλαγών αντιστοιχεί σε ποσοστό μεγαλύτερο του πενήντα τοις εκατό του συνολικού μέσου ετήσιου καθαρού ύψους του κύκλου εργασιών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 28 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹⁴:
- i) δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα I σημεία 1, 2, 3, 6 της οδηγίας 2006/48/EK·
 - ii) διαπραγμάτευση οποιουδήποτε χρηματοπιστωτικού μέσου για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό ή εξ ονόματος πελατών·
 - iii) απόκτηση συμμετοχών σε επιχειρήσεις·
 - iv) συμμετοχή σε χρηματοπιστωτικά μέσα ή έκδοση χρηματοπιστωτικών μέσων·
 - v) παροχή υπηρεσιών που σχετίζονται με τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο σημείο iv)·
- (9) ως «κεντρικός αντισυμβαλλόμενος» νοείται κεντρικός αντισυμβαλλόμενος όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵.
- (10) ως «συμψηφισμός» νοείται ο συμψηφισμός όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ια) της οδηγίας 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶.
- (11) ως «χρηματοπιστωτικό μέσο που αναφέρεται στο παράρτημα I τμήμα Γ της οδηγίας 2004/39/EK και δομημένα προϊόντα που έχουν εκδοθεί στην επικράτεια ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους» νοείται χρηματοπιστωτικό μέσο το οποίο έχει εκδοθεί από πρόσωπο του οποίου η καταστατική έδρα ή, σε περίπτωση φυσικού προσώπου, η

¹² ΕΕ L 235 της 23.9.2003, σ. 10.

¹³ ΕΕ L 174 της 1.7.2011, σ. 1.

¹⁴ ΕΕ L 222 της 14.8.2008, σ. 11.

¹⁵ ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1.

¹⁶ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

μόνιμη διεύθυνση ή, εάν δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί η μόνιμη διεύθυνση, η συνήθης κατοικία του βρίσκεται στο εν λόγω κράτος·

- (12) ως «ονομαστικό ποσό» νοείται το υποκείμενο ονομαστικό ποσό που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των πληρωμών που πραγματοποιούνται σε μια συγκεκριμένη σύμβαση παραγωγών.
2. Καθεμία από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημείο 2 στοιχεία α), β), γ) και ε) θεωρούνται ότι συνεπάγονται μία μόνο χρηματοπιστωτική συναλλαγή. Κάθε ανταλλαγή όπως αναφέρεται στο στοιχείο δ) θα θεωρείται ότι συνεπάγεται δύο χρηματοπιστωτικές συναλλαγές. Κάθε ουσιώδης τροποποίηση πράξης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 σημείο 2 στοιχεία α) έως ε) θα θεωρείται νέα πράξη ιδίου τύπου με την αρχική πράξη. Μία τροποποίηση θεωρείται ουσιώδης ιδίως σε περίπτωση που περιλαμβάνει την αντικατάσταση τουλάχιστον ενός συμβαλλομένου, σε περίπτωση που τροποποιεί το αντικείμενο ή το πεδίο εφαρμογής της πράξης, συμπεριλαμβανομένου του χρονικού της πεδίου εφαρμογής, ή το συμφωνηθέν αντάλλαγμα ή σε περίπτωση που για την αρχική πράξη θα είχε επιβληθεί υψηλότερος φόρος εάν είχε συναφθεί όπως τροποποιήθηκε.
3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 σημείο 8 στοιχείο ζ):
- α) η μέση ετήσια αξία που αναφέρεται στο εν λόγω σημείο υπολογίζεται είτε με βάση τα τρία προηγούμενα ημερολογιακά έτη ή, σε περίπτωση βραχύτερης περιόδου προηγούμενης δραστηριότητας, με βάση αυτήν τη βραχύτερη περίοδο·
- β) η αξία κάθε συναλλαγής που αναφέρεται στο άρθρο 6 αποτελεί τη φορολογητέα βάση όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο·
- γ) η αξία κάθε συναλλαγής που αναφέρεται στο άρθρο 7 αντιστοιχεί στο δέκα τοις εκατό της φορολογητέας βάσης όπως ορίζεται στο εν λόγω άρθρο·
- δ) σε περίπτωση που η μέση ετήσια αξία των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε δύο συναπτά ημερολογιακά έτη δεν υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό του συνολικού μέσου ετήσιου καθαρού ύψους του κύκλου εργασιών, όπως ορίζεται στο άρθρο 28 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ, η οικεία επιχείρηση, το οικείο ίδρυμα, ο οικείος φορέας ή το οικείο πρόσωπο δικαιούται, κατόπιν αιτήματος, να θεωρηθεί ότι δεν αποτελεί ή ότι δεν αποτελεί πλέον χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.

Κεφάλαιο II

Πεδίο εφαρμογής του κοινού συστήματος του ΦΧΣ

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, υπό την προϋπόθεση τουλάχιστον ένας συμβαλλόμενος στη συναλλαγή να είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια συμμετέχοντος κράτους μέλους και ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην επικράτεια ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους να είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συναλλαγή, ενεργώντας για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου προσώπου ή ενεργώντας εξ ονόματος συμβαλλομένου στη συναλλαγή.

2. Η παρούσα οδηγία, με εξαίρεση το άρθρο 10 παράγραφοι 3 και 4 και το άρθρο 11 παράγραφοι 1 έως 4, δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες οντότητες:
- α) κεντρικούς αντισυμβαλλομένους, όταν ασκούν τη λειτουργία κεντρικού αντισυμβαλλόμενου·
 - β) κεντρικά αποθετήρια τίτλων και διεθνή κεντρικά αποθετήρια τίτλων, όταν ασκούν τη λειτουργία κεντρικού αποθετηρίου τίτλων ή διεθνούς κεντρικού αποθετηρίου τίτλων·
 - γ) κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων δημόσιων φορέων στους οποίους έχει ανατεθεί η διαχείριση του δημοσίου χρέους, όταν διαχειρίζονται δημόσιο χρέος.
3. Εάν μια οντότητα δεν υπόκειται σε φόρο δυνάμει της παραγράφου 2, αυτό δεν αποκλείει την επιβολή φόρου στον αντισυμβαλλόμενο της.
4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες συναλλαγές:
- α) συναλλαγές πρωτογενούς αγοράς οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1287/2006, συμπεριλαμβανομένης της δραστηριότητας ανάληψης έκδοσης και της επακόλουθης κατανομής χρηματοπιστωτικών μέσων στο πλαίσιο της έκδοσής τους·
 - β) συναλλαγές με τις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών·
 - γ) συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα·
 - δ) συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Ένωση που συνδέονται με τη χρηματοδοτική βοήθεια που διατίθεται βάσει του άρθρου 143 της ΣΛΕΕ και τη χρηματοδοτική ενίσχυση που διατίθεται βάσει του άρθρου 122 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, καθώς και συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας οι οποίες συνδέονται με τη διαχείριση των περιουσιακών τους στοιχείων·
 - ε) με την επιφύλαξη των στοιχείων γ) και δ), συναλλαγές με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και φορείς οι οποίοι συστήνονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας στους οποίους εφαρμόζεται το Πρωτόκολλο για τα προνόμια και τις ασυλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις του εν λόγω πρωτοκόλλου, των συμφωνιών έδρας ή κάθε άλλης συμφωνίας για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου·
 - στ) συναλλαγές με διεθνείς οργανισμούς ή φορείς, εκτός των αναφερομένων στα στοιχεία γ), δ) και ε), οι οποίοι αναγνωρίζονται υπό αυτή την ιδιότητα από τις δημόσιες αρχές του κράτους υποδοχής, εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις διεθνείς συμβάσεις ίδρυσης των φορέων ή στις συμφωνίες έδρας·

- ζ) συναλλαγές που διενεργούνται στο πλαίσιο πράξεων αναδιάρθρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2008/7/EK του Συμβουλίου¹⁷.

Άρθρο 4
Εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα θεωρείται εγκατεστημένο στην επικράτεια ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους, εάν πληρούται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) έχει λάβει άδεια από τις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους να ενεργεί ως τέτοιο, σε σχέση με τις συναλλαγές που καλύπτονται από τη σχετική άδεια·
 - β) έχει λάβει άδεια ή του έχει άλλως παρασχεθεί το δικαίωμα να λειτουργεί, από το εξωτερικό, ως χρηματοπιστωτικό ίδρυμα στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, σε σχέση με τις συναλλαγές που καλύπτονται από τη σχετική άδεια ή παροχή δικαιώματος·
 - γ) η καταστατική έδρα του βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος·
 - δ) η μόνιμη διεύθυνσή του ή, εάν δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί μόνιμη διεύθυνση, η συνήθης κατοικία του βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος·
 - ε) διαθέτει υποκατάστημα στο εν λόγω κράτος μέλος, σε σχέση με τις συναλλαγές που διενεργούνται από το συγκεκριμένο υποκατάστημα·
 - στ) είναι συμβαλλόμενο μέρος, ενεργώντας για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου προσώπου, ή ενεργεί εξ ονόματος συμβαλλομένου στη συναλλαγή, σε χρηματοπιστωτική συναλλαγή με άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα το οποίο είναι εγκατεστημένο στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με τα στοιχεία α), β), γ), δ) ή ε), ή με συμβαλλόμενο εγκατεστημένο στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους ο οποίος δεν είναι χρηματοπιστωτικό ίδρυμα·
 - ζ) είναι συμβαλλόμενο μέρος, ενεργώντας για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου προσώπου, ή ενεργεί εξ ονόματος συμβαλλομένου στη συναλλαγή, σε χρηματοπιστωτική συναλλαγή δομημένου προϊόντος ή ενός από τα χρηματοπιστωτικά μέσα που αναφέρονται στο παράρτημα I τμήμα Γ της οδηγίας 2004/39/EK που έχει εκδοθεί εντός της επικράτειας του εν λόγω κράτους μέλους, με εξαίρεση τα μέσα που αναφέρονται στα σημεία 4 έως 10 του εν λόγω τμήματος τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών σε οργανωμένη πλατφόρμα.
2. Πρόσωπο το οποίο δεν αποτελεί χρηματοπιστωτικό ίδρυμα θεωρείται εγκατεστημένο σε συμμετέχον κράτος μέλος, εάν πληρούται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η καταστατική του έδρα ή, σε περίπτωση φυσικού προσώπου, η μόνιμη διεύθυνσή του ή, εάν δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί μόνιμη διεύθυνση, η συνήθης κατοικία του βρίσκεται στο εν λόγω κράτος·

¹⁷ ΕΕ L 46 της 21.2.2008, σ. 11.

- β) διαθέτει υποκατάστημα στο εν λόγω κράτος, σε σχέση με τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές που διενεργούνται από το συγκεκριμένο υποκατάστημα·
- γ) είναι συμβαλλόμενο μέρος σε χρηματοπιστωτική συναλλαγή δομημένου προϊόντος ή ενός από τα χρηματοπιστωτικά μέσα που αναφέρονται στο παράρτημα Ι τμήμα Γ της οδηγίας 2004/39/ΕΚ το οποίο έχει εκδοθεί εντός της επικράτειας του εν λόγω κράτους μέλους, με εξαίρεση τα μέσα που αναφέρονται στα σημεία 4 έως 10 του εν λόγω τμήματος τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών σε οργανωμένη πλατφόρμα.
3. Ανεξάρτητα από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2, χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή πρόσωπο που δεν αποτελεί χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δεν θεωρείται εγκατεστημένο υπό την έννοια των εν λόγω παραγράφων, εάν ο υπόχρεος για την καταβολή ΦΧΣ αποδείξει ότι δεν υπάρχει κανένας σύνδεσμος μεταξύ της οικονομικής ουσίας της συναλλαγής και της επικράτειας οποιουδήποτε συμμετέχοντος κράτους μέλους.
4. Εάν πληρούνται περισσότερες από μία από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στις παραγράφους 1 και 2 αντιστοίχως, για τον καθορισμό του συμμετέχοντος κράτους μέλους εγκατάστασης λαμβάνεται υπόψη η πρώτη προϋπόθεση η οποία πληρούται από την αρχή του καταλόγου σε φθίνουσα σειρά.

Κεφάλαιο ΙΙΙ

Απαιτητό του φόρου, φορολογητέα βάση και συντελεστές του ενιαίου ΦΧΣ

Άρθρο 5

Απαιτητό του ΦΧΣ

1. Ο ΦΧΣ καθίσταται απαιτητός για κάθε χρηματοπιστωτική συναλλαγή κατά τη στιγμή πραγματοποίησής της.
2. Η επακόλουθη ακύρωση ή διόρθωση χρηματοπιστωτικής συναλλαγής δεν θίγει το απαιτητό του φόρου, με εξαίρεση τις περιπτώσεις σφάλματος.

Άρθρο 6

Φορολογητέα βάση του ΦΧΣ σε περίπτωση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών οι οποίες δεν σχετίζονται με συμβάσεις παραγώγων

1. Στην περίπτωση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών εκτός εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2 στοιχείο γ) και, όσον αφορά τις συμβάσεις παραγώγων, στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2 στοιχεία α) και β) και δ), η φορολογητέα βάση είναι κάθε στοιχείο το οποίο συνιστά αντάλλαγμα καταβληθέν ή οφειλόμενο, ως αντιπαροχή για τη μεταβίβαση, από τον αντισυμβαλλόμενο ή τρίτο μέρος.
2. Ανεξάρτητα από τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο, η φορολογητέα βάση είναι η αγοραία τιμή, η οποία καθορίζεται τη στιγμή που ο ΦΧΣ καθίσταται απαιτητός:
 - α) εάν το αντάλλαγμα είναι κατώτερο της αγοραίας τιμής·

- β) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2 στοιχείο β).
3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, ως αγοραία τιμή νοείται το πλήρες ποσό το οποίο θα είχε καταβληθεί ως αντάλλαγμα για το οικείο χρηματοπιστωτικό μέσο σε μια συναλλαγή ίσων αποστάσεων.

Άρθρο 7

Φορολογητέα βάση σε περίπτωση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών οι οποίες σχετίζονται με συμβάσεις παραγωγών

Στην περίπτωση χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2 στοιχείο γ) και, όσον αφορά τις συμβάσεις παραγωγών, στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 2 στοιχεία α) και β) και δ), η φορολογητέα βάση του ΦΧΣ είναι το ονομαστικό ποσό που αναφέρεται στη σύμβαση παραγωγών τη στιγμή της χρηματοπιστωτικής συναλλαγής.

Εάν προσδιορίζονται περισσότερα του ενός ονομαστικά ποσά, για τον σκοπό του καθορισμού της φορολογητέας βάσης χρησιμοποιείται το υψηλότερο ποσό.

Άρθρο 8

Κοινές διατάξεις για τη φορολογητέα βάση

Για τους σκοπούς των άρθρων 6 και 7, όταν η αξία η οποία λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης εκφράζεται, εν όλω ή εν μέρει, σε νόμισμα διαφορετικό από εκείνο του συμμετέχοντος κράτους μέλους που επιβάλλει τον φόρο, η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία είναι η τελευταία καταγεγραμμένη τιμή πώλησης, τη στιγμή που ο ΦΧΣ καθίσταται απαιτητός, στην πιο αντιπροσωπευτική αγορά συναλλάγματος του οικείου συμμετέχοντος κράτους μέλους, ή η συναλλαγματική ισοτιμία η οποία καθορίζεται διά παραπομπής στην εν λόγω αγορά, σύμφωνα με τους καθορισμένους κανόνες του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Άρθρο 9

Εφαρμογή, δομή και επίπεδο συντελεστών

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους συντελεστές ΦΧΣ που ισχύουν τη στιγμή που ο φόρος καθίσταται απαιτητός.
2. Οι συντελεστές καθορίζονται από κάθε συμμετέχον κράτος μέλος ως ποσοστό της φορολογητέας βάσης.
Οι εν λόγω συντελεστές δεν είναι κατώτεροι του:
 - α) 0,1% όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές που αναφέρονται στο άρθρο 6·
 - β) 0,01% όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές που αναφέρονται στο άρθρο 7.
3. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εφαρμόζουν τον ίδιο συντελεστή σε όλες τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές που υπάγονται στην ίδια κατηγορία κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β).

Κεφάλαιο IV

Καταβολή του ενιαίου ΦΧΣ, σχετικές υποχρεώσεις και αποτροπή της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της κατάχρησης

Άρθρο 10

Υπόχρεος για την καταβολή του ΦΧΣ στις φορολογικές αρχές

1. Για κάθε χρηματοπιστωτική συναλλαγή, καταβάλλεται ΦΧΣ από κάθε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα το οποίο πληροί οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συναλλαγή, ενεργώντας για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλου προσώπου·
 - β) ενεργεί εξ ονόματος συμβαλλομένου στη συναλλαγή·
 - γ) η συναλλαγή διενεργείται για λογαριασμό του.

Ο ΦΧΣ καταβάλλεται στις φορολογικές αρχές του συμμετέχοντος κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου θεωρείται ότι είναι εγκατεστημένο το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.
2. Εάν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, υπόχρεο για την καταβολή του ΦΧΣ είναι μόνον το άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα.
3. Εάν ο οφειλόμενος φόρος δεν καταβληθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 5, κάθε συμβαλλόμενος σε συναλλαγή, συμπεριλαμβανομένων προσώπων που δεν αποτελούν χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεος για την καταβολή του οφειλόμενου φόρου από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα λόγω της εν λόγω συναλλαγής.
4. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δύνανται να προβλέψουν ότι πρόσωπο άλλο από εκείνα που είναι υπόχρεα για την καταβολή του ΦΧΣ και αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, θεωρείται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεο για την καταβολή του φόρου.

Άρθρο 11

Διατάξεις σχετικές με τις προθεσμίες καταβολής του ΦΧΣ, τις υποχρεώσεις που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της καταβολής, την επαλήθευση της καταβολής

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν υποχρεώσεις καταχώρισης, λογιστικής και υποβολής εκθέσεων και άλλες υποχρεώσεις με σκοπό να διασφαλίζεται η πραγματική καταβολή του οφειλόμενου ΦΧΣ στις φορολογικές αρχές.
2. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 16, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις οι οποίες προσδιορίζουν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δυνάμει της παραγράφου 1.
3. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι κάθε πρόσωπο υπόχρεο για την καταβολή ΦΧΣ υποβάλλει στις φορολογικές αρχές δήλωση, στην οποία παρατίθενται όλες οι αναγκαίες πληροφορίες για τον υπολογισμό του ΦΧΣ που κατέστη απαιτητός κατά τη διάρκεια περιόδου ενός μήνα, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής

αξίας των συναλλαγών που φορολογούνται με κάθε συντελεστή.

Η δήλωση ΦΧΣ υποβάλλεται έως τη δέκατη ημέρα του μήνα που έπεται εκείνου κατά τον οποίο ο ΦΧΣ κατέστη απαιτητός.

4. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τηρούν στη διάθεση των φορολογικών αρχών, για τουλάχιστον πέντε έτη, τα στοιχεία σχετικά με όλες τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές τις οποίες έχουν διενεργήσει, στο όνομά τους είτε εξ ονόματος άλλου προσώπου, για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμού άλλου προσώπου.

Για τον προσδιορισμό της υποχρέωσης αυτής λαμβάνουν υπόψη, όπου απαιτείται, τις υποχρεώσεις που έχουν ήδη επιβάλει στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 2 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ.

5. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τυχόν οφειλόμενος ΦΧΣ καταβάλλεται στους λογαριασμούς που καθορίζονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη στα ακόλουθα χρονικά σημεία:

- α) τη στιγμή που ο φόρος καθίσταται απαιτητός, σε περίπτωση εκτέλεσης της συναλλαγής ηλεκτρονικά·
- β) εντός τριών εργάσιμων ημερών από τη στιγμή που ο φόρος καθίσταται απαιτητός, σε όλες τις λοιπές περιπτώσεις.

Η Επιτροπή δύναται να εκδώσει εκτελεστικές πράξεις στις οποίες να προβλέπονται ομοίομορφες μέθοδοι είσπραξης του οφειλόμενου ΦΧΣ. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2.

6. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι φορολογικές αρχές επαληθεύουν την ορθή ή μη καταβολή του φόρου.

Άρθρο 12

Αποτροπή της απάτης και της φοροδιαφυγής

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα για την αποτροπή της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής.

Άρθρο 13

Γενικός κανόνας για την καταπολέμηση της κατάχρησης

1. Η τεχνητή ρύθμιση ή τεχνητή σειρά ρυθμίσεων που έχει δρομολογηθεί με βασικό σκοπό την αποφυγή της φορολόγησης και οδηγεί σε φορολογικό πλεονέκτημα αγνοείται. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν τις εν λόγω ρυθμίσεις, για φορολογικούς σκοπούς, βάσει των χαρακτηριστικών της οικονομικής τους υπόστασης.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 ως ρύθμιση νοείται κάθε συναλλαγή, καθεστώς, δράση, πράξη, συμφωνία, επιχορήγηση, συνεννόηση, υπόσχεση, δέσμευση ή εκδήλωση. Μία ρύθμιση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 μια ρύθμιση ή μία σειρά ρυθμίσεων είναι τεχνητή εφόσον στερείται εμπορικής ουσίας. Για τον καθορισμό του τεχνητού ή μη χαρακτήρα μιας ρύθμισης ή σειράς ρυθμίσεων, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εξετάζουν, συγκεκριμένα, εάν αυτές αφορούν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες καταστάσεις:
- α) ο νομικός χαρακτηρισμός των μεμονωμένων σταδίων από τα οποία αποτελείται μια ρύθμιση είναι ασυμβίβαστος με τη νομική υπόσταση της ρύθμισης στο σύνολό της·
 - β) η ρύθμιση ή η σειρά ρυθμίσεων εφαρμόζεται κατά τρόπο που δεν θα χρησιμοποιούνταν συνήθως σε φυσιολογική επιχειρηματική συμπεριφορά·
 - γ) η ρύθμιση ή η σειρά ρυθμίσεων περιλαμβάνει στοιχεία που έχουν ως αποτέλεσμα την αλληλο-αντιστάθμιση ή την αλληλο-ακύρωσή τους·
 - δ) η σύναψη συναλλαγών είναι κυκλικού χαρακτήρα·
 - ε) η ρύθμιση ή η σειρά ρυθμίσεων οδηγεί σε σημαντικό φορολογικό πλεονέκτημα αλλά αυτό δεν αντανακλάται στους επιχειρηματικούς κινδύνους τους οποίους αναλαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο ή στις ταμειακές ροές του.
4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ο στόχος μιας ρύθμισης ή σειράς ρυθμίσεων συνίσταται στην αποφυγή της φορολόγησης, εφόσον, ανεξαρτήτως από τυχόν υποκειμενικές προθέσεις του υποκείμενου στον φόρο, αντίκειται στο αντικείμενο, στο πνεύμα και στον σκοπό των φορολογικών διατάξεων που θα ίσχυαν σε άλλη περίπτωση.
5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ένας δεδομένος στόχος πρέπει να θεωρείται ουσιαστικός εφόσον οιοσδήποτε άλλος στόχος που αποδίδεται ή θα μπορούσε να αποδοθεί στη ρύθμιση ή στη σειρά ρυθμίσεων φαίνεται, το πολύ, αμελητέος, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της υπόθεσης.
6. Για να καθοριστεί εάν η ρύθμιση ή η σειρά ρυθμίσεων έχει οδηγήσει σε φορολογικό πλεονέκτημα όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη συγκρίνουν το ύψος του οφειλόμενου φόρου από έναν υποκείμενο στον φόρο, λαμβάνοντας υπόψη την/τις εν λόγω ρύθμιση/ρυθμίσεις, με το ποσό που θα όφειλε ο ίδιος υποκείμενος στον φόρο υπό τις ίδιες συνθήκες, εν απουσία της/των εν λόγω ρύθμισης/ρυθμίσεων.

Άρθρο 14

Κατάχρηση στην περίπτωση αποθετηρίων και παρεμφερών τίτλων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 13, αποθετήριο ή παρεμφερής τίτλος που εκδίδεται με ουσιαστικό σκοπό την αποφυγή του φόρου επί των συναλλαγών για τον υποκείμενο τίτλο που έχει εκδοθεί σε συμμετέχον κράτος μέλος θεωρείται ότι έχει εκδοθεί στο εν λόγω συμμετέχον κράτος μέλος, εφόσον διαφορετικά θα προέκυπτε φορολογικό όφελος.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 4, 5 και 6 του άρθρου 13.
3. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός στον οποίο η διαπραγμάτευση του αποθετηρίου ή παρεμφερούς τίτλου έχει αντικαταστήσει τη διαπραγμάτευση του υποκείμενου τίτλου. Σε περίπτωση που ο εν λόγω βαθμός αντικατάστασης είναι σημαντικός, ο υπόχρεος για την καταβολή του ΦΧΣ οφείλει να

αποδείξει ότι το αποθετήριο ή παρεμφερής τίτλος δεν εκδόθηκε με ουσιαστικό σκοπό την αποφυγή του φόρου επί των συναλλαγών για τον υποκείμενο τίτλο.

Κεφάλαιο V Τελικές διατάξεις

Άρθρο 15

Άλλοι φόροι επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε καθιερώνουν φόρους επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, εκτός του ΦΧΣ που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας οδηγίας ή φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου¹⁸.

Άρθρο 16

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 11 παράγραφος 2 εξουσιοδότηση ανατίθεται επ' αόριστον από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 19.
3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 11 παράγραφος 2 εξουσιοδότηση δύναται να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσιών που προσδιορίζονται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία η οποία προσδιορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που έχουν τεθεί ήδη σε ισχύ.
4. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί στο Συμβούλιο.
5. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 τίθεται σε ισχύ μόνον εάν δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας 2 μηνών από την κοινοποίηση της συγκεκριμένης πράξης στο Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας, το Συμβούλιο ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσει αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά 2 μήνες με πρωτοβουλία του Συμβουλίου.

Άρθρο 17

Ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων από την Επιτροπή ή για τυχόν αντιρρήσεις κατ' αυτών ή για την ανάκληση της εξουσιοδότησης από το Συμβούλιο.

¹⁸ ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

Άρθρο 18

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή θα επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή υπό την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όπου γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 19

Ρήτρα επανεξέτασης

Κάθε πέντε έτη και για πρώτη φορά έως την 31η Δεκεμβρίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και, εφόσον συντρέχει λόγος, καταθέτει πρόταση.

Στην εν λόγω έκθεση της Επιτροπής εξετάζονται, κατ' ελάχιστον, οι συνέπειες του ΦΧΣ στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, στις χρηματοπιστωτικές αγορές και στην πραγματική οικονομία και λαμβάνεται υπόψη η πρόοδος όσον αφορά τη φορολόγηση του χρηματοπιστωτικού τομέα σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 20

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2013, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή τους προς την παρούσα οδηγία. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Όταν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της εν λόγω αναφοράς αποφασίζεται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

2. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 21
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 22
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Οδηγία του Συμβουλίου περί εφαρμογής της ενισχυμένης συνεργασίας στη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ

14 05 Φορολογική πολιτική

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας

Η πρόταση αφορά **νέα δράση**.

1.4. Στόχοι

1.4.1. Ο πολυετής στρατηγικός στόχος της Επιτροπής που αφορά η πρόταση

Δημοσιονομική σταθερότητα

1.4.2. Ειδικός στόχος και δραστηριότητα ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικός στόχος αριθ.3

Ανάπτυξη νέων φορολογικών πρωτοβουλιών και δράσεων για τη στήριξη των στόχων πολιτικής της Ένωσης.

Σχετική(-ές) δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Τίτλος 14 Φορολογία και Τελωνειακή Ένωση· ΔΒΔ 05 Φορολογική πολιτική

1.4.3. Αναμενόμενο(-α) αποτέλεσμα(-τα)

Αποφυγή του κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, λαμβανομένου υπόψη του αυξανόμενου αριθμού μη συντονισμένων εθνικών φορολογικών μέτρων που θεσπίζονται.

Διασφάλιση δίκαιης και ουσιαστικής συνεισφοράς των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην κάλυψη του κόστους της πρόσφατης κρίσης και διασφάλιση ομοιόμορφης φορολόγησης του τομέα σε σχέση με άλλους τομείς.

Δημιουργία κατάλληλων αντικινήτρων για συναλλαγές οι οποίες δεν βελτιώνουν την ευημερία ή την αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών και συμπλήρωση των κανονιστικών μέτρων που στοχεύουν στην αποφυγή μελλοντικών κρίσεων.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Συμβολή στον συνολικό στόχο της σταθερότητας στην ΕΕ μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της συμμετοχής της ΕΕ

Μόνον μέσω της λήψης μέτρων σε επίπεδο ΕΕ, εάν κρίνεται απαραίτητο, μέσω της ενισχυμένης συνεργασίας, μπορεί να αποφευχθεί ο κατακερματισμός των χρηματοπιστωτικών αγορών στις διάφορες δραστηριότητες και διασυνοριακά, και μπορούν να διασφαλιστούν η ισότιμη μεταχείριση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην ΕΕ και, τελικώς, η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς .

1.5.3. Διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Η καθιέρωση ενός ΦΧΣ με ευρεία βάση σε εθνικό επίπεδο, ο οποίος θα επιτύχει τους τρεις προαναφερθέντες στόχους χωρίς σοβαρές συνέπειες μετεγκατάστασης, έχει αποδειχθεί σχεδόν ανέφικτη (παράδειγμα της Σουηδίας).

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

Οι φόροι αποτελούν τμήμα του συνολικού πλαισίου εξυγίανσης. Η επιβολή του ΦΧΣ θα διευκολύνει τις προσπάθειες για δημοσιονομική εξυγίανση στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Επιπλέον, σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, ένα μέρος των εσόδων που προκύπτουν από τον ΦΧΣ θα αποτελέσει μελλοντικό ίδιο πόρο. Αν τα έσοδα αυτά χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι εθνικές συνεισφορές βάσει του ΑΕΕ των συμμετεχόντων κρατών μελών θα μειωθούν αναλόγως.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της δράσης

Πρόταση απεριόριστης διάρκειας.

1.7. Προβλεπόμενος(-οι) τρόπος(-οι) διαχείρισης

α.α.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν κατάλληλα μέτρα για την επακριβή και εμπρόθεσμη είσπραξη του ΦΧΣ, συμπεριλαμβανομένων μέτρων επαλήθευσης.

Η πρόβλεψη κατάλληλων μέτρων για τη διασφάλιση της καταβολής του φόρου και την παρακολούθηση και την επαλήθευση της ορθής καταβολής του επαφίεται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) επισημανθεί

1. Καθυστερήσεις στη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο των συμμετεχόντων κρατών μελών
2. Κίνδυνος φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής και κατάχρησης
3. Κίνδυνος μετεγκατάστασης

2.2.2. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) ελέγχου

Το άρθρο 11 της οδηγίας αναφέρει τις ειδικές διατάξεις που αφορούν την πρόληψη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και της κατάχρησης: κατ' εξουσιοδότηση πράξεις και διοικητική συνεργασία σε φορολογικά θέματα.

Οι κίνδυνοι μετεγκατάστασης αντιμετωπίζονται με την επιλογή κατάλληλου συνόλου φορολογικών συντελεστών και με ευρύ ορισμό της φορολογητέας βάσης.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπιών

Να προσδιοριστούν υφιστάμενα ή προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) των δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές προϋπολογισμού για δαπάνες

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συνεισφορά			
	Αριθμός [Όνομασία.....]	ΔΠ/ΜΔΠ ⁽¹⁾	χωρών ΕΖΕΣ ²	υποψήφιων χωρών ³	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
	[XX.YY.YY.YY]	ΔΠ/ΜΔΠ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

¹ ΔΠ= Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ= Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

² ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

³ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Κατά σειρά τομέων πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συνεισφορά			
	Αριθμός [Όνομασία]	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ	υποψήφιων χωρών	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
	[XX.YY.YY.YY]		ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

3.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση του εκτιμώμενου αντικτύπου στις δαπάνες

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	Αριθμός	[Όνομασία]

ΓΔ: <.....>			Έτος N ⁴	Έτος N+1	Έτος N+2	Έτος N+3	... να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλέπε σημείο 1.6)	ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις								
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)						
	Πληρωμές	(2)						
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)						
	Πληρωμές	(2α)						
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα που χρηματοδοτούνται από το κονδύλιο για τα ειδικά προγράμματα ⁵								
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού		(3)						

⁴ Το έτος N είναι το έτος έναρξης της εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

⁵ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ <.....>	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1α +3	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.
	Πληρωμές	=2+2α +3	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.
	Πληρωμές	(5)	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα που χρηματοδοτούνται από το κονδύλιο για τα ειδικά προγράμματα		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ <....> του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.
	Πληρωμές	=5+ 6	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.

Αν η πρόταση/πρωτοβουλία επηρεάζει περισσότερους του ενός τομείς:

• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)								
	Πληρωμές	(5)								
• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα που χρηματοδοτούνται από το κονδύλιο για τα ειδικά προγράμματα		(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 4 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (Ποσό αναφοράς)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.
	Πληρωμές	=5+ 6	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου:	5	«Διοικητικές δαπάνες»
--	----------	-----------------------

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	Έτος 2016	Από το 2017 και έπειτα
ΓΔ: TAXUD					
• Ανθρώπινοι πόροι	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ TAXUD	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
--	--	-------	-------	-------	-------	-------

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	Έτος 2016	Από το 2017 και έπειτα
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	Πληρωμές	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- **X** Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων

3.2.3. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

3.2.3.1. Συνοπτική παρουσίαση

- **X** Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	Έτος 2016	Από το 2017 και έπειτα

ΤΟΜΕΑΣ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου					
Ανθρώπινοι πόροι	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Υποσύνολο ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Εκτός ΤΟΜΕΑ 5⁶ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου					

⁶ Τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια και δαπάνες για τη στήριξη της εφαρμογής προγραμμάτων ή/και δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

Ανθρώπινοι πόροι					
Άλλες δαπάνες διοικητικής φύσης					
Υποσύνολο εκτός ΤΟΜΕΑ 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.	α.α.

ΣΥΝΟΛΟ	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
---------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- **X** Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρωπίνων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	Έτος 2016	Από το 2017 και έπειτα
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)					
14 01 01 01 (στην έδρα ή στα γραφεία αντιπροσωπείας της Επιτροπής)	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (σε αντιπροσωπεία)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
14 01 05 01 (Εμμεση έρευνα)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
10 01 05 01 (Άμεση έρευνα)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης : FTE)⁷					
14 01 02 01 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ από το «συνολικό κονδύλιο»)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
14 01 02 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΝΕΑ, ΤΥ και ΑΕΕ στις αντιπροσωπείες)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
XX 01 04 yy⁸	- στις έδρες ⁹	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
	- σε αντιπροσωπείες	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
XX 01 05 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ – Έμμεση έρευνα)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
10 01 05 02 (ΣΥ, ΠΠ, ΑΕΕ – Άμεση έρευνα)	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.	π.υ.
Άλλη γραμμή του προϋπολογισμού (να προσδιοριστεί)					
ΣΥΝΟΛΟ	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

14 είναι ο τομέας πολιτικής ή ο σχετικός τίτλος του προϋπολογισμού.

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης ή/και που έχει ανακατανομηθεί στο πλαίσιο της ίδιας της ΓΔ και θα συμπληρωθούν, ενδεχομένως, από όλα τα συμπληρωματικά κονδύλια που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση της δράσης της ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας χορήγησης και με βάση τους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Η παρούσα κατανομή του προσωπικού της ΓΔ TAXUD δεν λαμβάνει πραγματικά υπόψη το συνολικό θέμα ενός κοινού συστήματος ΦΧΣ και θα απαιτηθεί εσωτερική αναδιάρθρωση. Τα κύρια καθήκοντα των ορισμένων υπαλλήλων θα είναι: επεξεργασία των τεχνικών πτυχών της πρακτικής λειτουργίας του φόρου για τη διευκόλυνση της διαδικασίας διαπραγμάτευσης, παρακολούθηση της επακόλουθης εφαρμογής, εκπόνηση νομικών ερμηνειών και εγγράφων εργασίας, συμβολή στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις μεταξύ άλλων σχετικά με τις διατάξεις για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής/κατάχρησης, προετοιμασία διαδικασιών επί παραβάσει κατά περίπτωση κ.λπ.
--------------------------------	---

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- **X** Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων μερών στη χρηματοδότηση

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη.

3.3. Εκτιμώμενος δημοσιονομικός αντίκτυπος στα έσοδα

- **X** Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα. Ωστόσο, αν ένα μέρος των εσόδων που προκύπτουν από τον ΦΧΣ χρησιμοποιηθεί ως ίδιος πόρος, και κατ' επέκταση μειωθεί ο εναπομένον ίδιος πόρος βάσει του ΑΕΕ των συμμετεχόντων κρατών μελών, θα υπάρξει αντίκτυπος στην σύνθεση των πηγών των εσόδων.